

அபரகீரீரியைகள்

(இறந்தபின் செய்ய வேண்டிய கருமாங்கள்)

FUNERAL RITES

(SAIVA APARAKIRIYAI)

ஏழாலை

இலக்கிய கலாநிதி, பண்மூதர் மு.கந்தையா

Erlalai

Dr. Pandit M. Kandaiah. Ph.D

திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன்

அந்தியேட்டத்தின நினைவு வெளியீடு.

Release of Mrs. Sellamma Ulaganathan's

31st day Memorial Souvenir

26.05.2013

Digitized by Anandham Foundation
www.anandham.org / www.anandham.org

அபரக்கிரியைகள்

(இறந்தபின் செய்ய வேண்டிய கருமங்கள்)

FUNERAL RITES

(SAIVA APARAKIRIYAI)

ஏழாலை

இலக்கிய கலாநிதி. பண்டிதர் மு.கந்தையா

Erlalai

Dr. Pandit M.Kandaiah Ph.D

“உதயகிரி”பலாலி தெற்கு வயாவிளான்

திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன்

அந்தியேட்டித்தின நினைவு வெளியீடு.

‘Uthaya Giri’ Palaly South, Vayavilan

Release of Mrs. Sellamma Ulaganathan’s

31st day Memorial Souvenir

26.05.2013

சமர்ப்பணம்

அம்மா!
உன்வயிற்றில் எமைச்சுமந்து
உவந்து மனம் மகிழ்ந்து பெற்று
இன்ப அமுதப் பாலூட்டி
இனியசுவை உணவுட்டி
அன்பாலே குளிப்பாட்டி
அரவணைத்து வளர்த்தெடுத்து
பொன்போலே எமைக்காத்து
புவிபோற்றும் கல்விதந்து
மங்கலநல் வாழ்வுதந்து
மாண்புடனே வாழவைத்து
எங்களின் சிறப்பெல்லாம்
உன்சிறப்பாய்க் கண்டு உவந்து
எங்களின் தெய்வமென
இதயத்தில் நிறைந்திருக்கும்
உங்கள் திருவடியில்
சமர்ப்பித்தோம் இந்நூலை

- பிள்ளைகள்

இளவாகை - பவாவி தெற்கு, வயாவிளான்
திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன்

மண்ணில்
1935-11-17

விண்ணில்
2013-04-26

திதி வெண்பா

சீர்விஜய ஆண்டு திகழுமதி சித்திரையில்
சார்அபர பக்கப் பிரதமையே - பேர்விளங்கும்
நல்வயவை வாழ்வுகந்த நம்அன்னை செல்லம்மா
வல்லசிவன் தாளடைந்த நாள்.

திதி

சித்திரைமாத அபரபக்கப் பிரதமை
(சித்திரைப் பூரணைக்கு மறுநாள்)

செல்வத்துரை உ. கௌந்தன் - ஜே.பி
 கோழை 1928.05.05 மறைவு 1995.01.09
 தி. மார்கழி பூர்வபக்க அட்டி

திருமதி. செல்வம்மா உ. கௌந்தன்
 கோழை 1935.11.17 மறைவு 2013.04.26
 தி. சித்திரை அபரபக்க பிரதமம்

“உதயசிரி”, பலாவி தெரு, வயாவிளை

முன்னுரை

உயிர் தாயின் கருவில் தங்கி உடல் எடுத்து வளர்ந்து வெளிவருவதைப் பிறப்பு என்கின்றோம். அவ்வயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்து போவதை இறப்பு என்கின்றோம். உயிர் என்றும் உள்ள அநாதியான பொருள். அது பிறப்பதும் இல்லை இறப்பதும் இல்லை; பிறப்பதும் இறப்பதும் உடல்தான்.

பிறப்பும் இறப்பும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதை

“உறங்குவதும் போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு”

எனத்திருக்குறளும் உணர்த்துகின்றது. அப்பர் சுவாமிகள் “பிறப்புதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே” என்கின்றார்.

உயிர் உடல் எடுத்து வாழும் காலத்தில் அதன் நல்வாழ்வுக்காகப் பல நற்கருமங்களைச் செய்கின்றோம். அவை பூர்வக்கிரியைகள் எனப்படும். குழந்தை பிறத்தல், பிறந்த குழந்தைக்குப் பெயரிடல், துடக்குக் கழித்தல், கோயிலுக்குக் கொண்டுபோதல், சோறூட்டல், ஏடு தொடக்குதல், தீட்சை, பூப்புப்புனித நீராட்டல், திருமணம், புதுமனை புகுதல், பொன்விழா, மணிவிழா, பவளவிழா, முத்துவிழா, சஷ்டியப்தப்பூர்த்தி, சதாபிஷேகம் எனப் பூர்வக்கிரியைகள் பல.

இதேபோல உடல் இறந்தபின் பிரிந்த உயிரின் நல்ல கதிக்காகச் செய்யப்படும் கருமங்களும் பல உள. அவை அபரக்கிரியைகள் எனப்படும். பூர்வம் என்றால் முந்தியது. அபரம் என்றால் பிந்தியது என்பது பொருள். உயிர் பிரியும்போது தேவாரம் பாடுதல், பிரேதக்கிரியை, காடாற்றுதல், எட்டுச்செலவு, அந்தியேட்டி, ஆட்டைத் திவசம், வருடாந்தத் திவசம், மஹாளயம், மற்றும் தான தருமங்கள் என்பவை அவை.

அடுத்துவரும் பிறப்புக்கள் நற்பிறப்புக்களாக அமைவதற்கும், ஆன்மா சாந்தி அடைந்து நற்கதி பெறுவதற்கும் இக்கருமங்கள்

இன்றியமையாதனவாகும். இவற்றைப் பற்றி அதிகமானோர் அறிவதில்லை. எல்லாரும் அறிவதற்கு உபகாரமாக அபரக்கிரியைகள் எனும் இந்நூலை 26.04.2013ல் அமரத்துவமடைந்த தங்கள் தாயார் **திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன்** அவர்களது நினைவாகப் பிள்ளைகள் வெளியிடுகின்றார்கள்.

தமிழிலே விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களுக்காக இதனை ஆங்கிலத்திலும் தந்துள்ளார்கள். புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் இளம் தலைமுறையினர்க்கும் இது பயனுடையதாகும்.

1995இல் அமரத்துவம் அடைந்த தங்கள் தந்தையார் அமரர் செல்லத்துரை உலகநாதன் அவர்களின் நினைவாக ஏழாலை.இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள் எழுதிய '**ஆலயம் தொழுவது ஏன் எப்படி?**' எனும் நூலை வெளியிட்டுச் சைவப் பெருமக்கள் பயன் பெற வைத்தனர். அதே போல் இப்போது தாயார் நினைவாகவும் பண்டிதர் அவர்கள் எழுதிய '**அபரகிரியைகள்**' என்னும் இந்த நூலைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டிருப்பது ஒரு முன்மாதிரியான பயன்தரும் செயல் ஆகும்.

ஒருவர் இறந்தபின் நாம் அவருக்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அறியாதவர்களுக்கு இது ஒரு கைவிளக்குப்போல உதவும் என நம்பலாம்.

பெற்றாரின் நினைவு என்றும் நின்று நிலைத்து அவர்கள் பெயரால் நன்மையே பெருகச் செய்யவேண்டியது பிள்ளைகளின் கடமையாகும். இதற்கு இந்த நூல் நல்லதோர் உதாரணமாகும். சைவ உலகு பயன் கொள்ளுமாக.

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்
சு.செல்லத்துரை
இளவாலை

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதும்
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

திருவாசகம்

முத்திநெறி அறியாத முர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திருலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அண்யுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசை அனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

பெரியபுராணம்

உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன் வாழ்க்கை வளம்

பிறப்பு:

யாழ்.வலிகாமம் வடக்கைச் சேர்ந்த இளவாலை வடக்குப் பத்தாவத்தையில் விவசாயக் குடும்பத்தில் மாவிட்டபுரம் சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம், இளவாலை இளையகுட்டி பத்தினிப்பிள்ளை தம்பதியரின் மூத்தபுதல்வியாக 1935.11.17இல் பிறந்தார்.

சிறுவயதில் தந்தையை இழந்து தானே குடும்பப்பொறுப்பை ஏற்றுத் தாயார்க்கும், பேர்த்தியாருக்கும் தம்பி தங்கையர்க்கும் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக வளர்ந்தார்.

தம்பி செல்லத்துரை சைவப்புலவராயும், ஆசிரியராயும், அதிபராயும் உயர்வதற்கும், தங்கை செல்வநாயகி நெசவு ஆசிரியையாக வருவதற்கும், தங்கை செல்வமணி எஸ்.எஸ்.ஸி சித்தியடைந்து சிறந்த குடும்பத் தலைவியாக மலர்வதற்கும் வழிகாட்டினார்.

தம்பி செல்லத்துரைக்கு இணுவில் சிவகாமசுந்தரியை மணம் முடித்துக் கொடுத்தும், தங்கை செல்வநாயகிக்கு இணுவில் சண்முகலிங்கம் அவர்களை மணம் முடித்துக் கொடுத்தும், தங்கை செல்வமணிக்கு இளவாலை இராசேந்திரம் அவர்களை மணம் முடித்துக் கொடுத்தும் அவர்கள் மக்களைப் பெற்று மங்கலமாக வாழ்வதற்கு உறுதுணையாயும், வழிகாட்டியாயும் பெற்றார் போல இருந்து உதவினார்.

கல்வி:

இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் கல்விப்பயின்று தன் சுற்றல் திறமையினாலும் ஒழுக்கத்தாலும் அதிபர், ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று, 1952இல் எஸ்.எஸ்.ஸி சித்தியடைந்தார். இவருடைய மதிப்பாலும், வழிகாட்டலாலும் தம்பி தங்கையர்களும் கல்வியிலும் வாழ்விலும் சிறப்புற்றனர்.

Mr. & Mrs. Sellathurai & Ponnamma
(Parent of late S. Ulaganathan)

Mrs. S. Paththinipillai
(Mother of late Mrs. Sellamma Ulaganathan)

Mr. & Mrs. Ulaganathan 1961-01-15

தொழில்:

எஸ்.எஸ்.ஸி சித்தியடைந்ததும் கொழும்பு நுண்கலைக் கல்லூரியில் (GOLLEGE OF FINE ARTS) நெசவுக்கலை பயின்று நெசவு ஆசிரியராகிக் கட்டுவன், வத்தராயன், வயாவிளான் முதலிய இடங்களில் நெசவுத் தொழில் பயிற்றுநராக மதிப்புடன் தொழில் புரிந்து 1985 மே இல் ஓய்வூதியரானார்.

இல்லற வாழ்வு:

1961.01.15 இல் பலாலி தெற்கு வயாவிளான் செல்லத்துரை பொன்னம்மா தம்பதியரின் மூத்தமகன் கிராம் சேவையாளர் உலகநாதன் அவர்களைத் திருமணம் செய்தார். மனமொத்த தம்பதியராகி சுயமுயற்சியாலும் கடின உழைப்பாலும் கலட்டு நிலத்தை விலைக்குவாங்கி, மாளிகை போல் 'உதயகிரி' எனும் வீடமைத்து பாலை நிலத்தைச் சோலைவனமாக்கினர்.

வாசலில் சங்கடம்படலையும் வழிப்போக்கர் இருந்து இளைப்பாறுவதற்குக் குந்துகளும் கட்டி, தாகம் தீர்க்கக் குடத்தில் தண்ணீரும் வைத்து 'அடையா நெடுங்கதவும், அஞ்சல் என்ற சொல்லும்' உடையோராய் வாழ்ந்தனர்.

சமதர்மக் கொள்கை உடையோராய் முற்றத்தில் லெனின் சிலையும் திருவள்ளுவர் சிலையும் வைத்து அவர்களின் போதனைகளைச் சாதனையாக்கி வாழும் இலட்சியத்துடன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டனர். ஏழைகளுக்கு வாழ்வளித்தலையும், வீட்டுக்கு வந்தோர்க்கு விருந்தளித்தலையும் தலையாய பணியாகக் கொண்டனர். உதவியென வந்தோர்க்கு இல்லையென்னாத வளம் படைத்தோராயும் விளங்கினர்.

இடம்பெயர்வுகள்:

ஈழப்போர் காரணமாக 1986 இல் இடம்பெயர்ந்து இளவாலையில் வாழ்ந்து 1988இல் சொந்த இடத்துக்கு மீண்டனர். மீண்டும் இடம்பெயர்ந்து 1990 இல் அளவெட்டியிலும் 1991இல்

இளவாலையிலும் 1992இல் உடுவிலிலும் 1993 இல் மட்டுவிலிலும் வாழ்ந்தனர்.

1995-01-09இல் குடும்பத் தலைவர் காலமாகப் பிள்ளைகளுடன் 1995இல் அக்டோபரில் மிருசுவிலிலும் தொடர்ந்து மாங்குளம், மன்னாரிலும் 1997இல் இணுவிலிலும் 2000இல் கொக்குவிலிலுமாக வாழ்ந்து 2007 இல் பெண் பிள்ளைகளுடன் பிரான்ஸ் நாடு சென்றார். அங்கு பேரப்பிள்ளைகளுடன் அமைதியாக வாழ்ந்தார்.

வெளிநாட்டுப் பயணம்:

1979இலும் 1993இலும் தம்பதியராகத் தென்னாட்டுத் தலயாத்திரை செய்தனர். 1996இல் மகன் சுரேஸ்குமாரன் திருமணத் திற்காகச் சிங்கப்பூர் சென்றார். 1998, 2000, 2003ஆம் ஆண்டுகளில் பிள்ளைகளிடம் சவில் பயணம் செய்தார்.

பிள்ளைகளின் இல்வாழ்வு:

இல்லற வாழ்வின் பயனாகப் பெற்ற பிள்ளைகள் ஐவரும் மணம் முடித்து மகிழ்வுடன் வாழ்க்காண்டுகளித்து மனநிறைவுடன் வாழ்ந்தார்.

மகன் உதயகுமாரனுக்கு வயாவிளான் கதிரேசு (ஆசிரியர்) தங்கரத்தினம் (ஆசிரியர்)தம்பதிகளின் மகள் விஜயகுமாரியை மணம் முடித்துக் கொடுத்து அவர்கள் விமோக்ஷன் (பல்கலைக்கழக மாணவன்) கிஷானி (உயர்தர மாணவி) எனும் இரு பிள்ளைகளுடன் கனடா நாட்டில் மகிழ்ந்து வாழவும்,

மகன் சந்திரகுமாரன் (கணக்காளர்) அவர்களுக்கு மல்லாகம் கந்தசாமி (கிராமசேவையாளர்) இராஜராஜேஸ்வரி தம்பதியரின் மகள் அனுஷியாவை (ஆசிரியர்) மணம் முடித்து கொடுத்து அவர்கள் கோபிசந்தர் (பல்கலைக்கழக மாணவர்) விபூஷா (உயர்தர மாணவி) எனும் இரு பிள்ளைகளுடன் மகிழ்ந்து வாழவும்,

மகள் உதயவேணிக்கு மட்டுவில் சுப்பிரமணியம் (ஆசிரியர்) அன்னப்பிள்ளை தம்பதியரின் மகள் சிவானந்தன் (ஆசிரியர்) அவர்களை மணம் முடித்துக் கொடுத்து அவர்கள் சியானி (பட்டதாரி) சியாம்சுந்தர் (உயர்தர மாணவன்) சங்கவி (மாணவி) ஆகிய பிள்ளைகளுடன் பிரான்ஸ் நாட்டில் மகிழ்ந்து வாழவும்,

மகள் சுரேஸ்குமாரனுக்கு சுவிஸ் நாட்டில் பொல்காடர் தம்பதியரின் மகள் நினைவை மணம் முடித்துக் கொடுத்து அவர்கள் நவீன் (மாணவன்) சிவான் (மாணவன்) ஆகிய இருப்பிள்ளைகளுடன் சுவிஸ் நாட்டில் மகிழ்ந்து வாழவும்,

மகள் சந்திரவேணிக்கு சண்டிலிப்பாய் பாலசுந்தரம் மீனாட்சியம்மா தம்பதியரின் மகள் பாஸ்கரனை மணம் முடித்துக் கொடுத்து அவர்கள் சேயோன் (மாணவன்) சேந்தன் (மாணவன்) எனும் இருபிள்ளைகளுடன் பிரான்ஸ் நாட்டில் மகிழ்ந்து வாழவும்,

சந்ததி தழைக்கவெனப் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் ஐவரும் மருமக்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் சீர்சிறப்புடன் வாழ்வதைக் கண்டு மனம் பூரித்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

2012 இல் 29 வருடங்களுக்கு பின்பு பிரான்சில் ஐந்து பிள்ளைகளுடனும் கூடிக்குலவி மகிழும் வாய்ப்பையும் பெற்று மனநிறைவு கொண்டார்.

மறைவு:

22.04.2013இல் திடீரென ஏற்பட்ட இதயநோய் காரணமாக வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு 24.03.2013இல் சத்திர சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்திற்குப் போகும் போது பிள்ளைகள், சகோதரர்களுடன் எல்லோரும் சுகமாய் ஒற்றுமையாய் இருங்கள் என்று வழமைபோல உற்சாகத்துடன் கதைத்துப் போனவர் மீளவில்லை.

26.04.2013 வெள்ளி பகல் 1.00 மணியளவில் சித்திரை மாத அபரபக்கப் பிரதமைத் திதியில் இறையடி சேர்ந்தார்.

Brief Biographical Sketch of Mrs. Sellamma Ulaganathan

Birth

Mrs. Sellamma Ulaganathan was born on 17.11.1935 as the eldest daughter of Sinnatthamby Subramaniam of Mavviddapuram, and Ilayakutty Paththinipillai, Paththawathai, Ilavalai North, Valikamam North of Jaffna District, both of whom hailed from an agriculture based family.

Having lost her father at an early age, she had to shoulder the responsibilities of the family and was beacon of light for her mother, grandmother, brother, and sisters. She was the guide and rendered assistance for her brother Sellathurai to become a Saiva Pulavar, Teacher, and Principal and for her sister Selvanayaki to become a Weaving Teacher and her sister Selvamani to pass the S .S. C and to become a successful housewife.

She played the role of parents in getting married her brother Sellathurai to Sivakamasunthari of Inuvil and sister Selvanayaki to Shanmugalingm of Inuvil and her sister Selvamani to Rajendram of Ilavalai and ensured that they are happily settled in life.

Education

Mrs Sellamma Ulaganathan had her early education at Ilavalai Meihandan Vidyalayam. She earned the respect of the principal

செ. உலகநாதன்.
சமாதான நீதிபதி
காலத்தா பிரிசீலியைக்கார்
JUSTICE OF THE PEACE
(யாழ்ப்பாணம்)
பொய்விளான்

Mr. & Mrs. Ulaganathan at " UTHAYAGIRI "

Amma with children in France in 2012 August

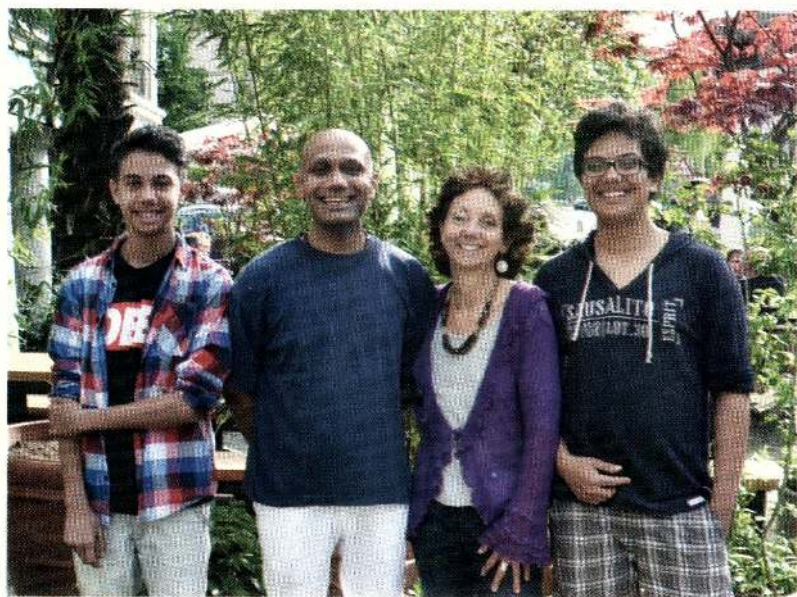
Uthayakumaran & Vijayakumari family

Chandrakumaran & Anusiya family

Sivananthan & Uthayaveni family

Sureskumaran & Nina family

Pashkaran & Chandraveni family

and teachers and due to her studiousness and discipline she was successful in the S . S.C., examination. Due to her guidance and advice brother and sisters excelled in studies and other spheres of life.

Employment

Having successfully completed her secondary education she joined the college of Fine Arts to learn weaving. Having completed her course of training in weaving she became a weaving teacher and subsequently served in Kadduvan, Vaththarayan and Vayavilan as a reputed weaving trainer and retired in 1985.

Family Life

She married Ulaganathan Grama Seveka the eldest son of Sellathurai and Ponnamma of Palaly South Vayavilan on 1961. 01.15. They had a happy and contented married life. Due to their self effort and hard work they purchased an arid land and converted it into a fertile soil and built a palatial house named “Uthaya Giri”. At the entrance to the gate they built resting place and kept pots of water for the passersby to rest and quench their thirst and also liberally entertained whoever who came to meet them. As a symbol of Socialism, a policy adopted by them. They had erected statues of **Lenin** and **Thiruvalluvar** in the courtyard of their house and led an ideal life in keeping with their precepts. Helping the needy and hospitality were their main concern.

Displacement

Due to Ellam war they were displaced to Ilavalai in 1986 and came back to their own place in 1988. Again they were displaced in 1990 to Alaveddy, in 1991 to Ilavalai and in 1992 to Uduvil and in 1993 to Madduvil.

On 09.01.1995 she lost her husband. Thereafter she was displaced to Mirusuvil, Mankulam and Mannar, in 1997 to Inuvil and in 2000 to Kokkuvil and in 2007 she came to Colombo. In 2011 she went to France with her daughters and lived there with her grandchildren. She led a contented life with her married five children and settled in life.

Foreign Trips

In 1979 and 1993 she, accompanied by her husband, had gone on a pilgrimage to South India. In 1996 she had traveled with her sons, daughters, and grand children to Singapore to attend the wedding of son Sureskumaran. In the years 1998, 2000 and 2003 she had visited her son in Switzerland. In the year 2011 she travelled to France to stay with her daughters where she breathed last.

Family life of Children

Son Uthayakumaran married Vijayakumary daughter of Kathiresu (Teacher) and Thangaratnam (Teacher) of Vayavilan and they have two children Vimogshan (Under Graduate), Keshanni (Advance Level Student) and living happily in Canada.

Son Chandrakumaran (Accountant) married Anusiya (Teacher) daughter of Kandasamy (Grama Seveka) and Rajarajeswary of Mallakam and they have two children Kobichanthar (Under Graduate) and Vipusha (Advance Level Student) and happily living in Colombo.

Daughter Uthayaveni married Sivananthan (Teacher) son of Subramaniam (Principal) and Annapillai of Madduvil. They have three children Siyani (Graduate) Siyamsunthar (Advance Level Student) and Sankavi (student). They are living happily in France.

Son Sureskumaran was given in marriage to Nina daughter of Mr and Mrs. Bollhalder of Switzerland and they are blessed with two sons, Navin (Student) and Sivan (Student) and living happily in Switzerland.

Daughter Chandraveni was given in marriage to Pashkaran son of Balasundarm and Meenachchiamma of Sandilippay and they have two sons Seyon (Student) and Senthana (Student). They are living happily in France.

In 2012, August she also had the fortune of meeting all her five children who were reunited in France after lapse of twenty nine years and rejoiced over the occasion.

Demise

She was admitted to a hospital in France on 22.04 2013 due to a heart attack and underwent a surgery on 24.04.2013. As usual she advised her children, brother and sisters to live happily and united when she was taken into the operating theatre. Alas! She did not return, as she passed away on Friday 26.04.2013 at 1.00 pm.

அபரக்கிரியைகள்

(இறந்தபின் செய்ய வேண்டிய கருமங்கள்)

உயிர் உடலோடு கூடி வாழும் நிலையில் அதன் நன்மை கருதிச் செய்யப்படுங் கிரியைகள் பூர்வக்கிரியைகள். எடுத்த உடலை விட்டு விலகிய பின் அதன் நன்மை குறித்துச் செய்யப்படுங் கிரியைகள் அபரக்கிரியைகள் எனப் பெயர்பெறும்.

உயிர் என்றைக்கும் வாழும் வஸ்து (Soul is a living Principle) அதன் வாழ்க்கை மூன்று நிலைகளில் வைத்து அவதானிக்கப்படுகிறது. அது இவ்வுலகில் உடம்பெடுத்து வாழும் வாழ்க்கைநிலை இம்மை; இவ்வுடல் வீழ்ந்தபின் திரும்பவும் இது போல் உடலிற் கூடி வாழும் வாழ்க்கை மறுமை; உடல் வாழ்க்கைக்கான வினைத்தொடர்பு முற்றாக நீங்கி இறைவனடி சேர்ந்து விடுதல் அம்மை எனப்படும்.

மூன்று நிலையில் உயிர்க்கு வாழ்வுண்டு. இவற்றில் இம்மை வாழ்க்கைக்கும் மறுமை வாழ்க்கைக்குமிடையில் குறிக்கப்பட்ட அளவு ஒரு இடையீடுண்டு. அந்த இடைக்கால எல்லை குறைந்த பட்சம் ஒரு வருடம் என்பார்கள்.

நம்மவர் யாரேனும் முன் பின் அறியாத ஒரு புதுத்தேசத்திற்குப் போக நேர்ந்துவிட்டால் எமக்குப் பெரும் விசாரமேற்படுகிறது. அங்கு இடந்துறைகள் எப்படியோ? வாழ்க்கை வசதிகள் எப்படியோ? என்ற வகையில் இவ்விசாரங்கள் தோன்றும். அது போலவே, நம்மோடு உடனாய் நம்மத்தியில் உடல் கொண்டு வாழ்ந்தவர் ஒருவர் உடலைவிட்டுப் போய்விட்டார் என்றபோது, எங்கே போனார்? அவர் போன இடந்துறை வசதிகள் எப்படியோ? அங்கு அவர்

வாழ்க்கைக்கான ஏற்பாடுகள் எப்படியோ? என்ற விசாரங்கள் எழவேண்டியதில்பேயாம்.

இங்கே வாழும்பொழுது முழுவதும் அவர் அறிவுணர்ச்சியுள்ள வராயிருந்தார். தம் அறிவுணர்ச்சிக்கேற்றபடி உண்ணுதல், பருகுதல் முதலிய பல்வேறு போகங்களை அநுபவிப்பவராயிருந்தார். இங்கே அவர் பெற்றிருந்த உடல் இவ்வெல்லாவற்றையும் அவர் தேடுதற்கும் அநுபவிப்பதற்கும் சிறந்த ஒரு சாதன மாயிருந்தது. இவ்வுடலை விட்ட மாத்திரத்தே அவர் அவ்வாய்ப்புக்களை இழந்தவரானார். இனி, அவர் மானங் காத்தற்கு, அவர் பசிக்கு, அவர் தாகத்துக்கு என்ன வழி? என்பது ஒரு வகை விசாரம். அநாதையாக அந்தர வழியில் விடப்பட்டிருக்கும் அவருக்குப் படைப்புப் பேதங்களாக உள்ளன என்று சொல்லப்படும் பூதபைசாசங்களால் ஏதும் நிகழ்ந்து விடுமோ என்பதொருவகை விசாரம். மேல் அவருக்கு வாய்க்க இருக்கும் பிறப்பு நல்ல பிறப்பாக வாய்க்குமோ என்றது ஒரு வகை விசாரம். இவ்விடைக்காலத்தில் உள்தெனப்படும் நரக வாதனையில் அவர் மிகுதியுங் துன்புற நேருமோ என்றதொரு வகை விசாரம். இங்கிருந்து இறந்து போன ஒருவரை பற்றி இங்குள்ளோருக்கு எழவேண்டிய விசாரங்கள் இவைகளாகும்.

இக்கட்டத்தில் இவர்கள் சம்பந்தமான சேம நலன்களைக் கவனித்தற்கென்று இறைவனாற் படைக்கப்பெற்றுள்ள பிதிரர் என்ற ஒருவகைத் தேவசாதியார் இருக்கின்றார்கள். மரணத்துக்கு முந்திய நிலையில் நம் சேம நலன்களுக்குச் சிறப்பாக உதவும் இந்திரன், வருணன் முதலிய தேவர்களைப் போல, மரணத்தின்பின் நமது சேம நலன்களுக்குச் சிறப்பாக உதவும் பொருட்டாக இருப்பவர்கள் பிதிரர்கள். தேவர்களைப் போலவே பிதிரர்களும் தம்மைக் குறித்து நம்மாற் செய்யப்படும் சக்கிரியைகளினால் தாம் திருப்தியுற்ற பின்னரே தாம் கவனித்தற்குரிய சேமநலன்களைக் கவனிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

இறந்துவிட்டவர் அருபியாய் விட்டார். எவ்வகையிலும் நாமாக அவரோடு தொடர்பு கொள்ளல் இயலாது. ஆகவே அதற்குரிய உத்தரவாதமுள்ளவர்களாகிய பிதிர்களை வருந்தியழைத்து நம்முன் இருத்தி அவர்களை தமது பூசை, தானம், தர்ப்பணம் என்பவற்றால் திருப்திப்படுத்தி, இறந்தோரின் சேமநலன் பொருட்டாக நாம் எவற்றையெல்லாஞ் செய்ய விரும்புகிறோமோ அவற்றையெல்லாம் அவர்களைக் கொண்டே செய்வித்தல் தான் அபரக்கிரியைகளின் பொதுநிலைப் பண்பாகும்.

பொதுவாக நம் வாழ்வில் நமக்கு நிகழும் சேமலாபப் பேறுகள் எல்லாவற்றிலும் தேவர், பிதிர்களின் பங்கு முக்கியமானது. அவர்களின் திருப்தி எங்கள் சேமலாபப்பேறுகளை நன்கமையச் செய்யும்; அவர்களின் வெறுப்பு அவைகளைக் குறைக்கவும் கெடுக்கவும் பார்க்கும். இவ்வுண்மை சமயநிலையில் ஓத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஆஸ்திக உண்மையாகும். இருவர் சகாயமும் எப்போதும் வேண்டுவன எனினும், மரணத்திற்குப்பின் பிதிரர் சகாயம் பிரத்தியேகமாக வேண்டப்படும் நிலையுண்டு. இதனால் இல்வாழ்வார்க்கு தேவர் கடனும் பிதிரர் கடனும் இன்றியமையாதனவாயின.

உயிர்வாழ்வின் சேமநலப்பேறே கண்ணாகக்கொண்டு நூல் செய்த திருவள்ளுவர் இல்வாழ்வார் கடமைகளைக் குறிப்பிடும்போது,

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்துஓக்கல் தான்என்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை”

என்றார். இதில் தென்புலத்தாரே முதலிற் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் கருதத்தகும். தென்புலத்தார் என்போர் பிதிரர். பிரபஞ்ச வெளியில் தெற்குத்திசை அவர்களுக்கிடமாகக் கருதப்பட்டுள்ளமையால் அவர்கள் தென்புலத்தார் எனப்பட்டனர். இப்பிதிரர்கள் தம்படைப்பமைதியின்படி ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீசர் எனவும் ஈசர், சதாசிவர், சாந்தர் எனவும் மும்முன்று பேர் இரு பகுப்பில்

உள்ளனர். சமயதீட்சையாளர்களாய் இறந்தவர்களின் நலத்திற்கு முன்னைய மூவரும், விசேட தீட்சையாளர்க்குப் பின்னைய மூவரும் உதவுவதாகக் கொள்ளப்படும். தனித்தனி இம்மூவர் தொகுதியிற் சேர்ந்தோர் ஒருவருக்கொருவர் விருத்தராய் தந்தைவழி மரபுத்தொடர்புள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள். இறந்த சமய தீட்சையாளர் ஒருவர் சார்பில் பார்க்கும்போது ஸ்கந்தர் என்பவர் அவர் பிதா; சண்டர் பேரன்; கணாதீசர் பாட்டன் எனப்பாவிக்கப்படும் நிலையுண்டு. இக்காரணத்தினாலேயே அவர்கள் பிதிரர் எனப்பெயர் பெற்றதுமாம். (பிதிரர்கள் - பிதாக்கள்.)

சாதாரண வாழ்க்கையில் நம் பிதா, பேரன், பாட்டன் ஆகியோரின் கரிசனையும் தாய், பேர்த்தி, பாட்டி ஆகியோரின் கரிசனையும் நமக்கு உதவுவதற்கு நேரொப்பாக மரணத்தின் பின்னைய வாழ்வில் இவர்களின் கரிசனை நமக்கு உதவுவதாகும்.

“மாதா மனமெரிய வாழாய் ஒருநாளும்”

என்பது உலகநீதி. இந்த மாதா பிதாக்களுக்கு நேரொப்பாக அங்குள்ள பிதிரர்களையும் கருதி அவர்கள் மனங்கோணா வகையில் அவர்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டும் கடப்பாடு இவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

அபரக்கிரியைகளின் பொதுநிலைப் பண்பாக உள்ள தொன்றனையும், அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுவதன் அவசியத்தையும் இதுவரை கவனித்தோம். இனி அவற்றை ஒழுங்கு முறைப்படி சற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

உக்கிராந்திக் கிரியை

தேகத்தை விட்டு உயிர் கிளம்புதல் சார்பாக அவ்விறுதிக் கட்டத்திற்கு செய்யப்படுங்கிரியை. உக்கிராந்தி - கிளம்பிப் போதல். உயிர் பிரிய இருக்கும் ஒருவர் அகப்புறத்தாய்மையுள்ளவராயும், சிவத்தியான முள்ளவராயும், தன்னாலியலுமளவு தானதருமஞ் செய்த திருப்தி உள்ளவராயும் இருக்க வேண்டும் என்பது விதி.

அந்நிலையிலும் அவருக்குப் போதுமான அளவு அறிவுத்தெளிவும் உடல் வலுவும் இருக்கக்கூடுமானால் அதற்குரியவற்றை அவரே தாமாகச் செய்யக் கடவர். அது இல்லாத பட்சத்தில் அவர்க்காக மற்றொருவர் அவற்றினைச் செய்யக் கடவர். இவ்வகையில் விசேடதீட்சையாளர் சார்பில் முறைப்படியான சிவபூசையும், சமயதீட்சையாளர் சார்பில் திருமுறைப்பாராயணத்துடன் சிவமந்திர செபமும் இடம்பெற வேண்டுவனவாம். விபூதி தாரணமும் சிவமுலமந்திர செபமும் எல்லோர்க்கும் இன்றியமையாதனவாகும்.

சங்கொத்த மேனிச் செல்வா சாதல்நாள் நாயே னுன்னை
எங்குற்றாய் என்ற போதால் இங்குற்றேன் என்கண் டாயே.

- அப்பர் தேவாரம்-

நற்றவா உனை நான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

- சுந்தரர் தேவாரம் -

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருகி அறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.

- பட்டினத்தார் பாடல் -

என இங்ஙனம் திருமுறைகள் இக்கிரியை உண்மைக்கு இடந் தந்துள்ளன. இக்கிரியைப் பண்பே இனிமேல் நிகழ் விருக்குங் கிரியைகளின் போக்கை மட்டிடுதற்குஞ் சிறந்த கருவியாய் அமையும். செத்தவர் எப்படியாவது சிவலோகஞ் சேரவேண்டும் என்பதே பொது அபிப்பிராயமும் ஆசையுமாகும்.

அந்தியேஷ்ட (இறுதிக்கிரியை)

அந்திய + இஷ்டி, அந்திய காலத்திற் செய்யுங் கிரியை. இஷ்டி - கிரியை. இறந்தவரின் தேகத்திற்குப் பிரேதம் என்ற சொல்

பிரத்தியேகமாக வழங்கும். உடலோடு உயிர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவ்விரண்டுக்கு மிடையிலிருந்த பிரிக்கமுடியாத செறிவின் முறைமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உடல் விட்டுப்போன உயிரின் நன்மைக்காவனவற்றை இங்கே விடப்பட்ட அவ்வுடலில் வைத்துச் செய்யுங் கிரியைகள் அந்தியேஷ்டி எனப்படும். இதன் விரிவுகளைக் கவனிக்குமுன் இது சம்பந்தமான மற்றொன்று இங்கு இடம்பெற வேண்டியுள்ளது.

சாதாரணமான நம்மவர்க்கு

அந்தியேஷ்டிக் கிரியை செய்யப்படுவதில் அவரவருடைய சமயாசார ஒழுக்கநிலை பிரதானம் பெறும். நிலை வேறுபாடு பலதரமாயிருக்குமாயினும், ஒரு பரவல் நோக்கில் வைத்து இது இருவகையில் அடக்கப்படுகிறது. விசேடதீட்சை, நிர்வாண தீட்சை, ஆசாரிய அபிஷேகம் என்பனவற்றில் குறைந்த பட்சம் ஒன்றிரண்டாவது பெற்றுள்ளவர்களின் நிலை ஒருவகை. சமயதீட்சை மாத்திரம் பெற்றுள்ளவர்களின் நிலை ஒருவகை. முந்திய வகையினர்க்கு அவர் பிரேதத்தின் சார்பாக நடைபெறவேண்டுங் கிரியைகள் அனைத்தும் ஒரே தொடர்பாக அவர் இறந்த அதே நாளில் நடந்து முடியும். அவர் இல்லத்தில் பிரேத சுத்திக்கான சாதாரண கிரியையும், மயானத்தில் அவருடைய அத்துவாக்களைச் சோதனை செய்து அவருக்கு நேரடியான ஆத்ம சுத்தி வருவித்தற்குரிய விசேட நிர்வாணக் கிரியையும் நடைபெற்று அவர் சிவாக்கினியில் தகிக்கப்பட்டுச் சிவமாவார். இவ்வெல்லாக் கிரியைகளும் ஒரே கூட்டாக அந்தியேஷ்டி என்ற பெயரில் அடங்குவன.

சமய தீட்சை மட்டுமுடைய சாதாரணமானவர்க்குப் பொதுவாகச் சமயாசாரத்தரம் குறைவாயிருப்பதாலும், இவர்களிற்பெரும்பாலார் சமயாசார ரீதியாக விலக்கப்பட்ட சில காரியங்களையும் (மது மாமிசாதி) தழுவுஞ் சுவாப முடையாரா

யிருப்பதாலும், அவர்களுக்கு இவ்வந்தியேஷ்டிக் கிரியையாகிய ஒரே கிரியை இரண்டு கூறாக்கப்பட்டு இறந்த அன்று நடப்பது சவக்கிரியை எனவும், பின்பு முப்பத்தோராம் நாள் நடப்பது அந்தியேஷ்டிக் கிரியை எனவும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. எந்தக்கிரியையும் விடப்பட்ட தேகத்தில் வைத்தே எவர்க்கும் நிகழவேண்டியது. ஆனால் நம்மவர் தகுதிக்குறைவு, குறைந்த பட்சம் முப்பதுநாட் காலக்கழிவு வேண்டி நிற்கின்றது. அதுவரை பிரேத தேகத்தை வைத்திருக்க முடியாமையால் சவக்கிரியையோடு அதைத் தகித்துவிட்டு, பிறகு 31ஆம் நாள் 'புத்தலிகா' என்ற ஒரு தேகம் தர்ப்பையினால் புதுவதாகப் படைத்து, அதுவே இறந்தவரின் சொந்தத் தேகமாகப் பாவித்து அந்தியேஷ்டி என்றதற்குரியன வெல்லாஞ் செய்து முடித்து முடிவில் அப் 'புத்தலிகாவையும் தகித்துவிடும்' வழக்கம் நம்மவர்க்கிருத்தலின் தாற்பரியம் இதுவேயாகும்.

இவ்விளக்கத்தின் பிரகாரம்,

அவர்களுக்கு

நம்மவர்க்கு.

1. ஒரே தூர்ணோற்சவம்	இரு தூர்ணோற்சவம்.
2. ஒரே தகனம்	இரு தகனம்.
3. ஒரே அஸ்திசஞ்சயனம்	இரு அஸ்திசஞ்சயனம்
(சாம்பலள்ளல்)
4. ஒரே நாட்கிரியை	இரு நாட்கிரியை.
5. பத்துநாள் ஆசௌசம்	முப்பதுநாள் ஆசௌசம்
6. சிரார்த்தக் கிரியைகள் பத்து	சிரார்த்தக் கிரியைகள் நாளில்
நாளாவட்டம் ஒன்றிரண்டு.
எல்லாம் ஒருமித்து
முப்பத்தோரம் நாளில்
7. ஒரே பிரேதசுத்தி	இரு பிரேதசுத்தி.

நடைபெற வேண்டியிருக்கும் வேறுபாடு தெரிகிறது. சமய தீட்சை மட்டுமுள்ளவர்களிலும் முறையான சமய ஆசார சுத்தமுள்ள

வர்கள், தொடர்பான ஒரேநாள் அந்தியேஷ்டிக் கிரியை பெறத் தகுதி உடையோராகலாம். ஆனால் அவர்களும் பந்துமித்திரத் தொடர்பு காரணமாக மது மாமிசமுள்ளாரோடும் பந்தி போசனக் கொள்பவராயிருக்க வேண்டுதலின் அவ்வாய்ப்பை இழக்கின்றனர். பந்துமித்திரர் எல்லோரும் இருக்கும் காலத்தில், இவ்வேறுபாடுகள் இல்லாதொழியலாம் என நம்புதற்கிடமுண்டு.

இனி, இக்கிரியை சம்பந்தமான விரிவுகளைக் கவனிக்கலாம்.

பிரேதக் கிரியை

ஒருவர் இறந்ததும் உடனடியாக அவர்க்கு நிகழவேண்டுவதும் பிரேதசுத்தியாகும். ஒன்றாயிருந்த உடலும் உயிரும் தம்மிற் பிரிந்தமைபற்றி இரண்டும் தனித்தனி தோஷமடைந்துள்ளன என்பதே கொள்கை. அதனை முன்னிட்டுப் பிரேதசுத்தி நிகழும். சிவதீட்சை, சிவாலய வழிபாடு, சிவத்தியானம், சந்தியா வந்தனக்கிரமம் என்பவற்றைக் கைக்கொண்டொழுகிய ஒருவருக்குச் சிவகும்ப தீர்த்தத்தினாலேயே பிரேதசுத்தி நிகழவேண்டும். அதன்பொருட்டு இறந்தவர் இல்லத்து முற்றத்திற் பந்தலிட்டுச் சிவகும்பபூசை நிகழும். நடுவிற் சிவகும்பமும், சுற்றிவர எட்டுத் திக்கிலும் திக்பாலகர் கும்பங்களும் தாபித்துச் சிவாக்கினி வளர்த்துச் சிவகும்பபூசை நிகழும்.

சூர்ணோற்சவம் - சுண்ணமிடித்தல்

ஸ்நானத் தூய்மைக்குச் சுண்ணம் இன்றியமையாதது. அறுகும் மஞ்சளமிட்டு இடித்தெடுக்குஞ் சுண்ணம் பொற்சுண்ணமாகும். இப்பொற்சுண்ணம் தயாரிக்கும் நிகழ்ச்சி ஆலயங்களில் தீர்த்தோற்சவத்திலன்று சுவாமி பேரிலும் நடைபெறுவதாகும். அதற்கென்றே அமைந்திருக்கின்றது திருவாசகத்தில் திருப்பொற் சுண்ணம் என்ற பகுதி. கோயிலிற் சூர்ணோற்சவத்தில் அது படிக்கப்படுவது போல இங்கும் அது படிக்கப்படும். ஆனால் சுவாமிக்குப் பொற்சுண்ணஞ் சாத்திய பின்பே தீர்த்தமாடல்

நடைபெறும். எங்களுக்குச் சிவகும்பம் தீர்த்தமாட்டிய பாடையில் ஏற்றி மயானங்கொண்டு செல்லப்படுதல் விதியாகும். பச்சை மரந்தறித்துப் பாடைகட்டுதல் முறை என்றும் அம்மரமும் யாகத்துக்குரிய மரமாயிருந்தால் விசேடமென்றுக் கொள்வர். இப்படியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு மயானத்தில் பிரேத தகனஞ் செய்யுமளவும் சமயதீட்சை மட்டுமுள்ள சாதாரணர்களாகிய எங்களுக்கு முதல் நாட்கிரியையாகும். விசேட தீட்சை முதலாயின உடையார்க்கு மயானத்தில் வைத்து விசேட அந்தியேஷ்டியோ, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியோ முடிந்த பின்பே தகனம் நிகழும்.

அஸ்தி-சஞ்சயனம் -- (சாம்பலள்ளல் - காடாற்றுதல்)

தகிக்கப்பட்டவரின் எலும்பையும், சாம்பலையும் முறையான சம்ஸ்காரங்களுடன் எடுத்துப் புண்ணிய தீர்த்தத்திற் சேர்த்தல் இதன் பண்பாகும். தகிக்கப்பட்டவர் எலும்பு மேனியில் முழு உருவமாக இருக்கிறார் என்ற பாவனையோடு முன் பிரேத ஸ்நானஞ் செய்தவாறே, அங்கும் அவருக்கு ஸ்நானஞ் செய்து சிவமந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு முறையே முழந்தாள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு என்ற இடங்களின் எலும்புகள் பிரதானமாக எடுக்கப்படும். அவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கக் கூடிய பூத பைசாசங்களின் திருப்திப் பொருட்டு பழம், ரொட்டி, இளநீர் முதுலிய பொருட்கள் பலியாக இடப்படும். அவரைத் தீயிட்டுத் தகித்தமை பற்றிய தோஷத்துக்கு இது சாந்தியாக அமையும். இதற்காக நிலமும் தகிக்கப்பட்டதற்குச் சாந்தியாகவும் இனி, ஒருகால் நிலங்குளிர்வித்து நவதானியம் விதைக்கப்படும். விதைக்கப்பட்ட தானியங்கள் முளை கொண்டு செழிக்கு மளவுக்கு நிலங்குளிர வேண்டும் என்பது விதி. இக்கிரியைக்குக் காடாற்றுதல் என்ற பெயர் வழங்க வந்தது இதனாலேயாம். பிரேத சரீரத்தோடு உயிர்க்கிருந்த தொடர்பு பற்றிச் சரீரத்தில் வைத்துச் செய்தவற்றின் பலன் உயிர்க்காயது போல எலும்பில் வைத்துச் செய்வனவும் உயிர்க்கேயாம் என்ற விளக்கம் அவசியமானது. பெரியபுராணத்துப்

பூம்பாவை வரலாற்றில் வைத்து இவ்வுண்மை விளக்கப்பட்டிருத் தல் காணலாம்.

எட்டாம் நாட்கிரியை (எட்டுச் செலவு)

தகனத்திற்கு முன்பே அந்தியேஷ்டி நிகழ்ப்பெறாத சாதாரணர்கள் சார்பில் நடைபெறுங்கிரியை இதுவாகும். இப்பெயரில் இது பத்ததிகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அவற்றில் வரும் பிரபூதபலி என்ற கிரியைக்குச் சமானமாக இது இடம்பெறுதல் காணலாம். நம்மவர்க்குள் இது பிரபல்யமாயிருப்பதால் இதை விசாரித்தல் தகும்.

அந்தியேஷ்டிசெய்து பிரேததகனம் முடித்துக் கொண்டவர் சார்பில், அன்றே அவர் இறந்த இடத்தில் சிவகும்பந்தாபித்துப் பூசித்து அதன் அயலில் கல் அல்லது செங்கல் அமைத்து, அதில் இறந்தவரின் உயிர் சாந்நித்தியமாய் இருப்பதாகக் கண்டு திசரி காலை மாலை ஜலம், அன்னம், இளநீர் ஆகியன வைத்துத் தூபதீபசகிதம் பூசித்து வரவேண்டும். இதன் ஆரம்பத்திற்குப் பாஷாணத் தூபனம் என்று பெயர். இப்பாஷாண பூசை 10 நாள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுப் பத்தாம் நாள் பாஷாணம் உரிய சம்பிரதாயப்படி விசேஷ அலங்கார வைபவங்களுடன் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுத் தீர்த்தத்தில் இடப்படும். இது பாஷாண உத்தாபனம் எனப்படும். கல்லெடுப்பு என வழங்கப்படுவது இந் நிகழ்ச்சியே. இக்கல்லெடுப்பு நேரத்துக்குமுன் அப்பாஷாணத்தின் முன்னிலையில் உணவுப் பண்டங்கள் சகலமும் பெருமளவிற்படைத்துத் தூபதீப நைவேத்திய உபசாரங்களுடன் கூடிய விசேட பூசை நடைபெறும். இப்பூசைக்குப் பிரபூதபலி என்று பெயர். பத்ததிகளிலுள்ளபடி இக்கிரியையின் வரலாறு இதுவாகும்.

சாதாரணர்களாகிய நம்மவர்க்கு உடனடியாக அந்தியேஷ்டி முடியாக் குறையினாலே மேற்காட்டியவாறு இக்கிரியை செய்யம் வாய்ப்பில்லையாயிற்று. அதனால் எமக்குப் பாஷாணஸ்தாபனம்,

உத்தாபனம் இரண்டும் அந்தியேஷ்டியில் சுட்டபின் சீக்கிரமாக முடிக்கும் ஒரு சிறு கிரியையாகப் பின்போடப்பட்டுள்ளது. இதனை நோக்கி, இதற்கொரு மாற்று வழியாம் பாங்கில், எங்கள் இல்லங்களிலும் இறந்தவர் கிடந்த இடத்தில் அன்று தொடக்கம் நீர்க்கலசமும் இளநீரும் வைத்து அமுதுந்தொழுதும் வணங்கும் வழக்கமும் எட்டாம் நாள் உண்பனவும், தின்பனவும், பருகுவனவுமான பண்டங்களைப் பெருமளவில் தயாரித்துப் படைத்துக் கற்பூரங் கொளுத்திப் பூசிக்கும் வழக்கமும் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்வாற்றால் எங்கள் சார்பில் நிகழும் 'எட்டு' வைபவம் அபரக்கிரியா விதியிற் காணும் பிரபூதபலியின் பிரதியேயாம். பல என்ற கருத்திற்கிணங்க அன்று படைத்தவற்றில் ஒரு பகுதியைப் பேயும் பிசாசும் ராட்சசருங் கூட அநுபவிக்குமாறு சந்தியிற் கொண்டு சென்று கழித்துவிடும் வழக்கமுமிருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அந்தியேஷ்டி

நிர்வாண அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, சமய அந்தியேஷ்டி என அந்தியேஷ்டியில் மூன்று வகையுண்டு. முன்னைய இரண்டும் உயர்தீட்சையாளர்க்குரியவை. சமய அந்தியேஷ்டியே சாதாரண சமய தீட்சையாளர்க்குரியது. இவர்களுக்குரிய சாமானிய மண்டபக் கிரியைகள் அவர்களுக்கு முரியவை. அவர்களுக்குரிய அத்துவ சோதனை கலாசுத்தி காரியங்கள் எங்களுக்கில்லை. எங்களுக்குத் தத்துவபூசை மட்டுமே உண்டு. சம்பந்தப்பட்ட உயிரானது அபரக்கிரியையின் இறுதியாக வருஞ் சபீண்டகரணம் என்னுங் கிரியையின் பின், தன்தகுதிக்கேற்ற அளவு சிவகதியில் மேல்நிலை அடைதற்காகவும், தன்வாழ்நாளில் அதுசெய்து வந்த சமயக்கிரியைகளில் அவ்வப்போது ஏற்படக் கூடியதாயிருந்த குறைகளை நிறைவாக்குவதற்காகவும் இச்சமய அந்தியேஷ்டி செய்யப்படுகின்றது. இதற்கேற்ற வாறு இவ்வந்தியேஷ்டியில் சக்திகும்பபூசை,

தசாயுதபூசை, பஞ்சகவ்ய பூசை, தத்துவ பூசை, திக்பாலர்பூசை, சிதாவாஸ்துபூசை, சிவாக்கினி காரியம், சிவரும்பபூசை என்பன நடைபெறும். இக்கிரியைகளின் ஒழுங்கில் அவ்வயிர் மேல்கதியடைதற்கு ஏதுவான தகுதிப்பாட்டை வருவித்தற்காக வேண்டுவனவெல்லாம் மந்திரக்கிரியா ரூபமாகச் செய்து, முடிவில் அதனைச் சிவாக்கினியிற் சேர்த்து விடுதலாகிய நடைமுறைக் கிரமம் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. இவற்றில் விசேட முக்கியத்துவ முள்ள சில அம்சங்களைக் கவனித்தல் பயனுடையதாகும்.

சிதாவாஸ்து பூசை

சிதா என்பது பிரேதத்தைத் தகிக்கும் விறகுப்படுக்கை. வாஸ்து என்பது தகனத்துக்குத் தெரியப்பட்ட இடம். அந்தியேஷ்டி மண்டபத்தில் தென்கிழக்குப் பாகம் இதற்கென ஒதுக்கப்படும்.

இந்த அந்தியேஷ்டிக் கிரிகைகள் உண்மையான பிரேதத்திலும் அதன் முன்னிலையிலுமே நடைபெற்றபாலான என்பதை முன்னே கண்டோம். சமயதீட்சை மட்டுமுடையார்க்கு முப்பது நாள் முன்பாகவே தகனம் முடிந்துவிட்டமையால், இப்பொழுது அப்பிரேத சரீரத்துக்குப் பிரதியாக மற்றொன்று வேண்டும். அதற்காகவே சிதாவாஸ்து பூசையில் 'புத்தலிகா' என்ற பொருள் இடம் பெறுகின்றது. புத்தலிகா என்பது இறந்தவரின் சரீரத்துக்குப் பிரதியாகத் தர்ப்பையினாற் சமைக்கப்படும் பிரதி சரீரமாகும். அதை, முன் பிரேத சுத்திப் பொருட்டுச் செய்தனவெல்லாஞ் செய்து, ஒரு சிறு பாடையிற் கிடத்தி விறகுப் படுக்கையில் வைத்துக் கொண்டே சிதாவாஸ்துபூசை செய்யப்படும். விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியாளர்களை மயானத்தில் கொண்டு சென்று அந்தியேஷ்டி செய்யும் வழக்கம் இதனால் ஏற்பட்டதேயாம். இச்சிதாவாஸ்து கிரியை, சமய தீட்சையாளர்க்கு இறந்த நாளில் நடந்த கிரியையின் தொடர்ச்சியேயாதலின் அங்கு நடைபெற்ற தூர்ணோற்சவத்தை முதற்செய்தே இங்கும் தொடங்கும். பிரேத

சரீரத்தில் அன்று செய்த கிரியைக்கும் புத்தலிகாவில் இங்கும் நடக்கும் கிரியைக்குமிடையில் வேறுபாடுண்டு. அங்கு சிவகும்ப தீர்த்தத்தினால் ஸ்நானஞ் செய்விக்கப்பட்டுச் சிவாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட அளவே நடைபெற்றது. (இங்கு புத்தலிகாவில்) சிவாக்கினியின் சிவத்துவப் பிரகாசம் நாடிசந்தான மூலம் ஏற்படுதல் உண்டு. அதனால் அன்று நிகழ்ந்த பிரேதசுத்தியை விட இது பிரபாவம் மிக்கதாகின்றது. இனி, இறந்துபோன உயிரைச் சிவாக்கினியிற் சேர்த்தலும், பின் சிவத்தில் சேர்த்தலும் அங்கில்லை. இங்கு தான் இடம் பெறும்.

தத்துவபூசை

அந்தியேஷ்டி மண்டபத்தில் தென்கீழ்த்திசையில் சிதாவாஸ்துவுக்குப் பக்கத்தில் இருபத்தைந்து அறைகள் உண்டாக ஒரு ஸ்தண்டிலமிட்டு, அவற்றில் ஐந்துநிறப்பொடிகள் பரப்பப்படும். இந்நிறங்கள் ஐம்பூதங்களைக் குறிப்பனவாகும். ஒவ்வொரு பூதப்பகுதியிலும், அவ்வப் பூதத்தைச் சார்ந்த கலைகளும், அவ்வவற்றின் அதிதெய்வங்களும் பூசிக்கப்படும். தத்துவ விளக்க அட்டவணையில் இது பின்வருமாறு அமையும்.

பொடி	பூதம்	கலை	அதிதெய்வம்
மஞ்சட்பொடி	பிருதிவி(மண்)	நிவிர்த்திகலை	பிரமா
பச்சைப்பொடி	அப்பு(நீர்)	பிரதிஷ்டாகலை	விஷ்ணு
சிவப்புப்பொடி	தேயு(தீ)	வித்தியாகலை	ருத்திரன்
கறுப்புப்பொடி	வாயு(வளி)	சாந்திகலை	மகேஸ்வரன்
வெண்பொடி	ஆகாயம்(வெளி)	சாந்தியதீதகலை	சதாசிவன்

இத்தத்துவ பூசையின் தாற்பரியமாவது: சம்பந்தப்பட்ட உயிரின் தத்துவ விரிவு இயலுமளவு ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி அதுதன் தகுதிக்கேற்பச் சிவத்துவச் சார்பில் தனக்கேற்குமளவுக்கு உயர்கதி பெறலாம் என்பதே.

இவ்வவ்வகையில் அந்தியேஷ்டிக் கிரியைகள் நடந்து இறுதிக் கட்டத்தில் புத்தலிகா தகனஞ் செய்யப்படும். இதுவே முன்

ஓரிடத்தில் எங்களுக்கு இருதகனம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டதாம். அந்தியேஷ்டியைக் குறிப்பிடுகையில் 'தருப்பை சுடுதல்' எனச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கொள்ளல் பெரும்பான்மை.

இவையெல்லாம் முடிந்த பின்பே எமக்குப் பாஷாணஸ்தாபனமும், இறுதிநாளாய் விட்டபடியால், கையோடே பாஷாண உத்தாபனமும் நடைபெறும்.

இதுவரை விபரிக்கப்பட்ட இவ்வளவும் அபரக்கிரியையில், பிரேதசீரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதனை முன்னிலையாகக் கொண்டு நிகழ்ந்தனவாகும். இனி இவற்றின் தொடர்பாக நடைபெறுவன எல்லாம் நாம் முன் கவனித்தவாறு இறந்துபோன உயிரின் பிரேதத்தன்மை நீக்கி அது பிதிரர்களின் சகாயத்தால் தன் தேவைகள் நிரம்பப்பெற்று மேல்கதியிற் செல்லுமாறு கருதிச் செய்யப்படுவனவாம்.

அக்கிரியைகள் நக்னதானம் முதல் சபிண்டகரணம் இறுதியாகப் பலவாகும். சபிண்டகரணமும் முடிந்தபின்பே அதற்கு மேல்கதிப் பேறென்பது ஆகமக் கொள்கை.

சிரார்த்தம்

இப்பகுதிக் கிரியைகள் அனைத்தும் பொதுவில் சிரார்த்தம் எனப்படும். இறந்தவர் ஒருவரின் ஈடேற்றத்தை இங்கிருப்பவர்கள் பெரும் விஷயமாகக் கருதி இயன்ற அளவு கூடுதலான சிரத்தையுடன் இவற்றைச் செய்தல் வேண்டும் என்பது இப்பெயர்ப்பொருள் தரும் விளக்கமாம். சிரார்த்தம் - சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது என்பர். முன் ஆரம்பத்திற் காட்டியவாறு பிதிரர்களே இச்சிரார்த்தக் கிரியைகளில் மிகுதியாக இடம்பெறுவர். தானங்களும் மிகுதியாக இடம்பெறும். இன்றைய நம் வழங்குமுறையில் இவையனைத்தும் வீட்டுக்கிரியைகள் என்ற பெயரில் அடங்கும்.

எங்கள் வீட்டுக்கிரியைகளில் புரோகிதர்கள் இடம்பெறுவார்கள். புரோகிதர்களாகிய ஐயர்மாறை அழைத்து அவர்கள் மூலமாகவே

எல்லாக்கிரியைகளும் நடைபெறுதல் பிரசித்தம் இவ்வெல்லாக் கிரிகைகளிலும் புரோகிதர்களிடத்தில் பிதிரர்கள் ஆவாஹனஞ் செய்யப்படுதல் ஒரு சிறப்பம்சமாயிருக்கும். அவர்கள் அப்போதைக்குத் தாம் பிதிரர்கள் என்ற பாவனையுடனிருந்து நாம் வழங்கும் தானங்களை ஏற்றுத் திருப்தியடைந்து, அவ்வகையால், இறந்தோர்களுக்கு உதவ இருப்பவர்களாகிய மூலப்பிரதி நிதிகள் திருப்தியடையும் நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். சிராத்தக் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் அவற்றை நடத்துவிக்குங் கர்த்தா திருப்தியோ என வினவுதலும் அவற்றை நடத்தும் புரோகிதர்கள் திருப்தி என்று சொல்லிக் கொள்ளுதலும் நிகழ்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இச்சிராத்தக் கிரியைகளில் ஏகோதிஷ்டம் மட்டும் பிதிர் ஆவா ஹனத்திற்கு விலக்காகும். அக்கிரியையில் அமரும் புரோகிதரில் இறந்ததாகிய பிரேதத்துவ சம்பந்தமான உயிரே ஆவாகிக்கப் படுகிறது. அதன் பிரேரத்துவம் முற்றாக அகலுதற்கு உபகாரமாக, ஏகோத்திட்டத்தில் அமரும் புரோகிதருக்கு எல்லா வகையிலும் கூடுதலான தரமும், தொகையுமான பொருள்கள் பெருமளவிற்கு தானஞ் செய்யப்படும். இந்த ஏகோதிட்டத்தை ஏற்பவர் இது காரணமாக ஒரு வருஷகால ஆசௌச முடையாராயிருப்பர் எனவும் அக்காலத்தில் அவர் சமயக்கிரியைகள் எதிலும் பங்குபற்றுதற்கு அருகதையற்றவராவர் எனவும், அவர் புண்ணி தீர்த்த யாத்திரை பண்ணுதல் மூலமாகவே அவருடைய ஆசௌசதோஷம் சரியாக நிவிர்த்தியாகும் என்றும் கொள்ளப்படும். இங்ஙனமாதலால் இதை நடத்துவிக்குங் கருத்தா தமது சக்திக்கு இயலுமான அளவு முயன்று அவர்க்கு ஆகவேண்டிய சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியவர் ஆகிறார். சிராத்ததங்களுள் மகாசிரத்தையுடன் நடத்தவேண்டிய பெருஞ் சிராத்தம் இதுவாகின்றது. இனி, இச்சிராத்தக் கிரியைகளின் சிறப்பம்சங்களைத் தனித்தனியே முறையே நோக்கி மேற்செல்வோம்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆடையில்லாத குறையை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவது. நக்னம் - நிர்வாணநிலை. அதனுடன் அவருடைய பசிதாகத்துக்கும் இது சாத்திய மளிப்பதாகக் கொள்ளப்படும். உயர் தீட்சையாளர்க்கு இது பிரேத தகனம் முடிந்த கையோடே செய்யப்படுவது.

இடபதானம்

எருதுக்குச் சிறப்புச் செய்து அதனைப் பூசித்துத் தானஞ் செய்தல்; இறந்தவர் சார்பில் இருக்கக் கூடியதான தரம்பலன்களை, இன்னும் அவர்சார்பில் உளதாக வைக்காது, இடபத்தின் மூலம் சிவனிடத்தில் சேர்த்துவிடுதல் இதன் நோக்கமாகும். இறந்தவர் தம்வாழ்விற செய்தனவாகிய தானதரமங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவர், நான் எனது என்ற உணர்விற் செய்தனவாகலின் அவை மேலும் அவரோடே ஓட்டிக்கிடந்து மேலும் மேலும் தம்பயனாகிய பிறப்புக்களைக் கொடுத்தல் கூடும். அது அவர் அடைய வேண்டிய சிவகதிப்பேற்றுக்குக் குந்தகமாம். இந்நிலையைத் தவிர்த்தற்கு ஒரே ஒருவழி அவற்றைச் சிவனிடத்திற் சேர்த்துவிடுதல்தான். நான், எனது அற்ற நிலையிற் செயல்களைச் செய்வருக்கு இப்படியொரு தேவை ஏற்படாது. இந்நோக்கில், சாதாரண சிவபூசை, அடியார் பூசையிலுங்கூட அதனதன் பலனைச் சிவனிடத்திற் சேர்த்துவிடும் நிலை கிரியை முகமாக உண்டு. இச்சைவஞான உண்மையின் அடிப்பாடாக இச்சிராரத்தக்கிரியை அமைந்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாம். இக்கிரியை சூத்திர நூல்களில் மிகவிரிவாகச் செல்லப்படும். ஆனால், இங்கு இதன் விபரமும் விளக்கமும் வேறு. இச்சைவ ஞான விளக்கம் அங்கில்லை. அங்குள்ளபடியே இவற்றைக் கொள்வது வைதிகம். கிரியைகள் பெயரளவில் ஒன்றாயிருப்பினும் வைதிகத்துக்குஞ் சைவத்துக்குமிடையில் இத்தகைய வேறுபாடுகள் பெரும்பான்மையாகும்.

ஏகோதிஷ்டம்

புரோகிதரிற் பிரேதசரீர சம்பந்தமான உயிரை ஆவாகனஞ் செய்து தானஞ் செய்யும் சிரார்த்தம் இதுவாகும்.-இதுபற்றி முன்னுங் கவனித்தோம். இதை ஏற்கும் புரோகிதரை, 'ஏகதட்டர்' என்று சாதாரண வழக்கிற் கூறுவதுண்டு. சிலர் சிலரைச் சில நேரத்தில் 'அவர் ஒரு ஏகதட்டர்' என்று பரிகாசமாகக் கூறும் பொதுசன வழக்கம் இச்சிரார்த்தப் பயிற்சியால் ஏற்பட்டதேயாகும். இந்த ஏகோதிஷ்டத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட தானங்கள் இருபத்து நான்கு. அவை வருமாறு.

பவித்திரம்	பாதுகை	யோகப்பட்டம்	
பூனூல்	தண்டு	குடை	
கமண்டலம்	கௌபீனம்	குல்லா	
ஜபமாலை	விபூதிப்பை	மேலங்கி (போர்வை)	
வஸ்திரம்	நெய்	சமையல், உணவுப் பாத்திரங்கள்	
மோதிரம்	வெண்ணெய்	தானிய வகைகள்	
பொன்	பசு	சர்வாலங்கார தாசிகள்	} அடிமை
இரத்தினம்	பூமி	தாசர்கள் . .	

மாசிகங்கள்

மாசாமாசம் இறந்த திதியிற் செய்யப்படுஞ் சிரார்த்தம் மாசிகம் எனப்படும். இது முதல்வருடம் முழுவதும் நடைபெற வேண்டியது. மேற்குறித்த ஏகோதிஷ்டத்தோடு, முதல் மாசிகம் முடிவுற்றதாகக் கருதப்படும். எனவே மாசத் திதிக்கணக்கில ள்ஞ்சியிருப்பது பதினொன்று, இவற்றுடன் இடைக்கால மாசிகங்களாக நான்கு சேர்த்து எல்லாமாக 15 மாசிகங்கள் கொள்ளப்படும். இடைக்கால மாசிகங்கள் நான்கும் வருமாறு:

1. ஊனமாசிகம்: ஏகோதிஷ்டம் முடிந்து 27 ஆம் 30ஆம் நாட்களுக்கிடையிற் செய்வது.

2. ஊனதிரிபட்ச மாசிகம்: அத்தொடர்பில் 40 ஆம் 45ஆம் நாட்களுக்கிடையிற் செய்வது.
3. ஊனஷாண் மாசிகம்: அவ்வாறே 170 ஆம் 180 ஆம் நாட்களுக்கிடையிற் செய்வது.
4. ஊன ஆப்திக மாசிகம்: அவ்வாற்றால் 350 அம் 365 ஆம் நாட்களுக்கிடையிற் செய்வது.

இந்த இடைக்கால மாசிகங்களுக்கு மட்டும் திதி நியமம் கொள்ளப்படுதலில்லை. செய்யும் தினம் ஒரு சுபதினமாயிருந்தாற் சரி. இம்மாசிகங்களுள் பதினைந்தும், இறந்தவர்க்கு வாழ்க்கைச் சார்பிலிருக்கக் கூடிய பற்றுக்களை இயலுமளவு நீக்கி வைக்கும் நோக்கமாகச் செய்யப்படுவன. இப்பதினைந்து மாசிகமும் நிறைவுற்றபின் சபிண்டகரணம் என்பதோர் கிரியையுள்ளது. இதுவும் நிறைவுற்ற பின்பே குறித்த உயிர் சிவகதிக்காளாகும் என்பர். இந்நோக்கில், ஒருவர் இறந்து ஒருவருட முடிவிலேயே சபிண்டகரணம் நிகழவேண்டியது. ஆனால், அவ்வளவுக்கு அதைச் செய்தற்குரிய கர்த்தா நிலைத்திருத்தல் பற்றியெழுஞ் சந்தேகத்தை முற்கொண்டு இச்சபிண்டகரணத்தையும் ஏகோதிஷ்டம் முதலிபன நடந்த அன்றே (எங்களுக்கு 31) செய்தல் வழக்கமாகிவிட்டது. அதற்காக, அதற்கு முன்னோடியாக நிகழ்தற்குரிய 15 மாசிகங்களையும் அவ்விடத்தில் ஒருங்கே செய்து விடுதலும் வழக்கமாயிற்று. முன்னெச்சரிக்கையாக அப்படிச் செய்தாலும், மேலும் கிரமந்தவறாமல் மாசாமாசம் மாசிகஞ் செய்தே வரல் வேண்டும் என்பது விதி.

நடுமாற்றங்கள் சில

ஏகோதிஷ்டம் என்றால் ஏக+உத்திஷ்டம்: ஏக-ஒன்று; உத்திஷ்டம் உத்தேசிக்கப்பட்டது. அதாவது ஒன்றையே உத்தேசித்துச் செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும். மற்றும் சிரார்த்தக் கிரியைகளில் விநாயகபூசை, சிவசூயம்பூசை, பிதிர் ஆவாகன பூசை

என்பவற்றக்கும் இடமுண்டு. அது போலாகாது இங்கு இறந்ததாகிய உயிர் ஒன்றுக்கே நேரடியாக இது நிகழ்தலால் இது ஏகோதிஷ்டம் எனப்பட்டது என்பர். சூத்திரங்களிலும் சரி சைவ பத்ததிகளிலும் சரி ஏகோதிஷ்டத்தைத் தொடர்ந்து மாசிகம் இடம் பெறுகின்றது. முதலாவது மாசிகம் ஏகோதிஷ்டக் கணக்கில் விடப்படுவதாக அஞ்சுஞ் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்நோக்கில் ஏகோதிஷ்டத்துக்கும் மாசிகத்துக்கும் அந்தரங்கத் தொடர்பு இருக்க வேண்டுதல் இயல்பே. அதற்கேற்றாற் போல்,

‘கிரியாக்ரம ஜோதிகை’ என்ற அகோரசிவாசாரிய பத்ததியில் ஏகோதிஷ்டஞ் சொல்லிய முடிவில், ‘இவ்வாறு செய்தபதினொராம் நாளிலும், மாசாமாசம் நாற்பத்தைந்தாம் நாளிலும் ஆறாம் மாசத்திலும் வருஷாந்தத்திலும் பதினைந்து ஏகோதிஷ்ட சிராத்தஞ் செய்க’ என்றும்,

திரு.சி.சுப்பிரமணிய தேசிகர் எழுதிய ‘சைவக்கிரியைகள்’ என்ற நூலில், மாசிகங்கள் பற்றிக் கூறும் பகுதியில், ‘இவைகளும் இறந்தவரைமட்டுங் குறித்துச் செய்யப்படுவனவாதலால் ஏகோதிஷ்டங்களேயாகும்’, என்றும் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம்.

எங்கள் சார்பில் இன்று நடைமுறையில் உள்ளதை அவதானிக்கையில் ஏகோதிஷ்டக் கிரியைக்கும் மாசிகக் கிரியைக்குமிடையிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபாடுண்டு. ஏகோதிஷ்டமென்றால், இறந்தவரின் பிரேதத்துவத் தொடர்பை நீக்குவது. அவரது பிரேதத்துவத்தைப் புரோகிதரில் ஆவாஹித்துத் தூய்மை செய்துகொள்வது என்ற விளக்கம் சாத்திர நூல்களில் உள்ளது. அருணாசலசாஸ்திரிகள் பதிப்பித்துள்ள ஆபஸ்தம்ப ஸ்மிருதியிலும் அவ்வாறேயுள்ளது. அதற்கியைந்தாற்போல், சைவ பத்ததியாகிய கிரியாக்ரம ஜோதிகையிலும், “ஏகோதிஷ்டமாவது தேவ காரியங்களில்லாமல் மரித்தவரைப் பரிசுத்தஞ் செய்வது” என்ற வசனங் காணப்படுகின்றது. சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்கள்,

ஏகோதிஷ்ட விஷயத்தை அதிகதரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லி அக்கிரியையின் சுவரூபத்தைச் சொல்லாமலே விட்டிருக்கின்றார்.

சிலவேளைகளிற் சிலர் சிலரை 'ஏகதட்டர்' என்றும் பரிகாசம் பண்ணும் தன்மையை அவதானிப்பதிலிருந்து நாம் சிந்திக்க வேண்டியது உளது. யார் தமக்கு எதைச் செய்தாலும், அதாவது தூஷணையோ, பூசனையோ எது பண்ணினாலும், எதிர்க்கும் ஆற்றலில்லாமல் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவரைத்தான் நம்மவர் 'ஏகதட்டர்' என்று பரிகசிக்கிறார்கள். கிரியையில் சம்பந்தப்படும் 'ஏகோதிஷ்டர்'க்கு நடப்பனவற்றிலும் இத்தன்மை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. அவர் தலையில் எண்ணெய் வைக்கிறார்கள் எலுமிச்சம்புளி வைக்கிறார்கள்; அரப்புக்கூட வைக்கிறார்கள். முடிவில் அவரைப் போகவிட்டுச் சாணமும் தெளிக்கிறார்கள் அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். எங்கள் சூழலில் நிகழும் ஏகோதிஷ்டங்களில் இப்படி நிகழ்தல் காணப்படும். இந்த ஏகோதிஷ்டர் பண்பே, குறித்த பரிகாச பாத்திரமாகிய ஏகதட்டர் பண்புமாயிருத்தலினால் இந்த வழக்கம் சமுதாயத்தில் நெடுக இருந்துள்ளதென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஸ்மிருதியில், இங்ஙனம் எண்ணெய், சிகைக்காய் முதலியன அவருக்கு வைக்கும் செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரேத தேகசுத்தி என்ற கருத்து நிலைக்கு இது பொருத்தமாயும் இருக்கிறது. ஆனால், சைவபத்தியாகிய கிரியாக் கிரம ஜோதிகையிலாவது, சைவக்கிரியைகள் என்ற நூலிலாவது ஏகோதிஷ்டருக்கு எண்ணெய், அரப்பு வைக்குஞ் செய்தி சொல்லப்படவேயில்லை. இனி ஏகோதிஷ்டந்தான் மாசிகமென்றால், மாசிகக் கிரியையிலும், இப்படி எண்ணெய், அரப்பு முதலாயின வைக்கும் வழக்கம் இருக்கவேண்டுமே' அன்றியும் மாசிகத்தில் பிண்டமிட்டுத் தர்ப்பணம் பண்ணும் நிகழ்ச்சியுண்டு. ஏகோதிஷ்டத்தில் அது இல்லை.

இந்நிலைமைகளை நோக்குகையில், எங்களுக்குரிய ஏகோதிஷ்டமும் மாசிகமும் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் ஏதோ சில

தடுமாற்றம் இருப்பதாக தெரிகிறது. இது மேல் விசாரணைக் குரியதொன்றாகும்.

சோதகும்ப சிரார்த்தம்

சோதகும்பம் - உலகத்தோடு கூடிய பாத்திரம்; அதாவது நீர்ப்பாத்திரம். இறந்த உயிருக்குரிய முக்கியகுறை தாகம் எனக் கொண்டு இறந்த அன்றே தகனம் முடிந்ததும் அவர் கிடந்த இடத்தில் தண்ணீர் வைக்கும் வழக்கம் இத்தானத்தின் முன்னோடி நிகழ்ச்சியாகும். வருடம் முழுவதுமே இத்தேவைப் பொருட்டு நீர் நிறைந்த பாத்திரம் தானஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது கொள்கை. இது இயலாமைக்காகச் சபிண்டகரணத்தின் முன் இத்தானஞ் செய்தல் பிரதானமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது.

சபிண்டகரணம்

இக்கிரியை சபிண்டி என்றாவது சவுண்டி என்றாவது சுருங்கிய பெயரால் நம்மவரிடை வழங்கும். பிண்டங்களின் மூலமாக இறந்தவரான உயிரைப் பிதிரர்களுடன் சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் எனப்படுகிறது. பிண்டம் என்பது மாவைக் குழைத்திடும் உருண்டை. இறந்த உயிரின் நலநோக்காளர்களாகிய பிதிரர்களைப் பற்றி ஏலவே கவனித்தோம். அவர்களைப் பிரீதிப் படுத்தும் நோக்கமாகவே முன்னைய கிரியைகள் பெரும்பாலும் நடைபெற்றன. இனி, அப்பிதிர் தேவர்களோடு உயிரைச் சேர்த்தல் இக்கிரியையினாற் கருதப்படுகிறது. அதன்மூலம், இறந்த உயிர் தன் பிரேதத்துவ தோஷம் முற்றாக நீங்கிப் பிதிர்த்துவத்தை அடையினும் அடையும்; அல்லது தேவத்துவமடையினுமடையும்; தனக்குத் தகுதியுண்டேல் சிவத்துவத்தையுமடையும் என்பதே கொள்கை.

இக்கிரியையில் பிதிரர்களோடு தேவர்களும் ஆவாகனம் பெறுவர். எல்லாமாக 8 புரோகிதர்கள் இக்கிரியைக்குத் தேவைப் படுவர்.

தேவர் பொருட்டு இருவர்	-	நந்தி, மகாகாளர்
பிதிரர் பொருட்டு மூவர்	-	ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
அதிதி அப்யாகதர் இருவர்	-	ஆரேனும் அப்போது அவ்விடம் வந்தவராக உள்ளோர்.
நிமித்தர் ஒருவர்	-	இறந்த உயிரின் பொருட்டு நியமிக்கப்படுபவர்.

சபிண்டிக்கிரியையில் இவர்கள் எண்மரும் அமர்த்தப்படும் ஓழுங்கு கவர்ச்சிகரமானது. தேவர் இருவரும் மேற்குப் பக்கத்தில் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிரர் தெற்கில் வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தர் கிழக்கில் மேற்கு முகமாகவும், மற்ற இருவரும் நிமித்தருக்கு வடக்கே மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்தப்படுவர். இவர்களுக்கு ஆகவேண்டிய உபசாரங்கள், பூசைகள், தானங்கள் முடிந்தபின் சபிண்டிகரணம் இடம்பெறும்.

வாழையிலையில் மேற்கு ஓரமாக மூன்று பிண்டங்கள் தர்ப்பையின் மேல் தனித்தனி இடம்பெறும். கிழக்கில் தனியாக ஒரு பிண்டம் தர்ப்பையின் மேல் அமையும். இப்பிண்டம் சற்று நீளமானதாய் அந்தங்கள் சற்று வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் இருக்கவேண்டும். குறித்த மூன்று பிண்டங்களிலும் முறையே ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீசர் என்ற பிதிரர் மூவரும் ஆவாகிக்கப்படுவர். கிழக்குப் பிண்டத்தில் இறந்த உயிரே ஆவாகிக்கப்படும். பிதிரர்களை ஆவாகிக்கும் போதும் பூசிக்கும் போதும் முறையே ஸ்கந்தரைக் குறித்து 'அஸ்மத் பித்ரே நம' என்றும், சண்டரைக் குறித்து 'அஸ்மத் பிதாமஹாய நம' என்றும், கணாதீசரைக் குறித்து 'அஸ்மத் ப்ரபிதாமஹாய நம' என்றும் மந்திரிக்கப்படும். பித்ரே - பிதாவுக்கு, பிதாமஹா - பேரனுக்கு, ப்ரபிதாமஹாய - பாட்டனுக்கு என்பது அர்த்தம். கிழக்கிலுள்ள நிமித்தகரைக் குறித்து 'ஓம் சிவகோத்ரஜாதாய, சிவ பூதாய தீக்ஷா நாம யுக்தாய பித்ரே நம' - சிவகோத்திரத்திற் பிறந்தவரும் இறந்து சிவமாந்தன்மையைச் சார இருப்பவரும் தீக்ஷா நாமமுள்ள வருமாகிய பிதாவுக்கு வணக்கம் - என்று மந்திரித்தல் வேண்டும்.

இப்படியமைக்கப்பட்ட பிதிரர்கள் மூவருக்கும் நிமித்தருக்கும் நைவேத்திய பூசை உபசாரங்களெல்லாம் கர்த்தாவாற் செய்யப் படும். கந்தத்துக்காக இவர்களுக்கு மஞ்சள் சாத்திப் பத்திரபூஷங்களும் சாத்தப்படும். முடிவில், நிமித்தப் பிண்டத்தில் சாத்தப்பட்ட பத்திரத்தையெடுத்துப் பிதிரர்கள் பிண்டத்திற் சேர்த்தல் மூலம் இந்த நிமித்தர் பிதிரர்களோடு ஒன்றானார் என்று பாவிக்கப்படுகின்றது. இது சைவ சிரார்த்தத்திற் சபிண்டகரண முறையாகும்.

நிமித்தப் பிண்டத்தை மூன்று பகுதியாக்கி, பிதிரர் பிண்டங்களுடன் தனித்தனி சேர்க்கும் முறையும் ஒன்றுண்டு. அது வைதிகத்துக்கு; சைவத்துக்கன்று.

குறித்த இவ்வொழுங்கே சமயதீட்சையாளர்களுக்கும், விசேட தீட்சையாளர் முதலியோர்க்கும் பின்பற்றப்படுவது. ஆனால், உயர் தீட்சையாளர்க்கு தேவர், பிதிரர் சார்பில் உள்ளார் பெயர்கள் மட்டும் வேறு. அவர்களுக்குத் தேவர் சார்பில் அநந்தர், உருத்திரர் என்போரும், பிதிரர் சார்பில் ஈசர், சதாசிவர், சாந்தர் என்போரும் இடம்பெறுவர்.

மேற்காட்டிய விபரத்தில் நாம் கவனித்த பிதா, பிதாமஹர், ப்ரபிதாமஹர் மூவரும் தந்தைமரபு குறித்தவர்கள். கிரியை செய்யும் ஒருவர் (கர்த்தா) தமது தந்தைக்காவது, அவரது சகோதரர்க்காவது சபிண்டி செய்கையில் இந்த முறையை அநுசரிக்கலாம். இனி, தாய் அல்லது அவரது சகோதரங்களைக் கருதிச் செய்கையிலும் இதுவே முறை. இங்கு இடம்பெறும் தேவர்களும் பிதிரர்களுமே அதற்குமுரியவர்கள். ஆனால் பிதா, பிதாமஹர், ப்ரபிதாமஹர் என்ற பெயர்களுக்குப் பதிலாக மாதா, மாதாமஹி, ப்ரமாதாமஹி என்பன இடம்பெறும். இப்படித் தாய் மரபு, தந்தை மரபு இரண்டுக்கும் பொருந்தாத சந்தர்ப்பத்தில் இந்த ஒழுங்கு முறை பின்பற்றவராது. உதாரணமாக, கணவன் மனைவிக்குச் சபிண்டி செய்கையிலும், ஒருவன் தன் சகோதரனுக்குச் செய்கையிலும், மேற்கூறியவாறு தாய்மரபில் மூவருக்கு அல்லது தந்தைமரபில் மூவருக்குப்

பிதிர்களை கருதும் நிலை பொருந்தாது. அந்நிலையில், பிதிர் மூவர்க்கும் பதிலாக ஒருவரையே கருதி ஒரே பிண்டமேயிட வேண்டும் என்பர். இதற்கு ஏகோதிட்ட விதானம் என்று தனியான பெயருண்டு.

இங்ஙனம், நிமித்தர் (இறந்த உயிர்) பிதிர்களோடு ஒன்றாக்கப்பட்டு விட்டமையால் இனி மாசாமாசம் நிகழ்விருக்கும் மாசிகங்களில் அவருக்குத் தனிப்பிண்டம் வேண்டியதில்லை. அவரையும் பிதிர்களுடன் ஒன்றாகவே கொண்டு மூன்று பிண்டத்துடன் மாசிகக்கிரியை முடிக்கலாம்.

ஆய்திக சிரர்த்தம்

முதலாவது வருஷ முடிவில் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும் சிரர்த்தம்; இதில் மேற்காட்டியவாறு நிமித்தருக்குப் பிண்டமோ தானமோ வேண்டியதில்லை. இதுவே அபரக்கிரியைகளின் பூர்த்தியாகக் கருதப்படும்.

வருட சிரர்த்தம்

சிரர்த்தக் கிரியைகளின் தொடர்பு இடையறாதிருக்கச் செய்வதற்காகவும், பிதிர்களை இடையறாத திருப்திநிலையில் வைத்துக் கொள்வதற்காகவும், வசிக்குமிடங்களில் மந்திரக்கிரியை வாசனையை ஏற்படுத்துமுகமாகவும், வருடாவருடம் இறந்த திதியிற் செய்யப்படுவது வருட சிரர்த்தம் எனப்படும்.

மஹாளயம்

வருடத்தில் புரட்டாசி மாசத்து அபரபக்கம் (அமாவாசைக்கு முன் 15 நாள்) பிதிர்க்கு விசேட காலம் என்னும் கருத்துண்டு. அக்காலத்தில் அவர்களின் திருப்தி வேண்டிச் செய்யப்படும் சிரர்த்தம் மஹாளய சிரர்த்தம் எனப்படும். மற்றும் சிரர்த்தங்களில் ஏற்படும் குறைநிறைகளுக்கு இது சாந்தியாக அமையும். மஹாளயம் - பேரொடுக்கம், ஆலயங்களில் அர்த்தயாம பூசை போல அபரக்கிரியையில் இது இடம்பெறும்.

அமாவாசைத் தர்ப்பணம்

அமாவாசை நாளில் விரதமிருந்து பிதிர் திருப்திக்காக எள்ளுந் தண்ணீரும் இறைத்தல்; தந்தை வர்க்கம், தாய் வர்க்கம் இரண்டினுக்கும் இது நன்மை தருவதாகும்.

அபரக்கிரியைகளும் நாங்களும்

சீவன் சீவத்தன்மைகள் கெட்டுச் சிவத்தன்மை அடையச் செய்தலே அபரக்கிரியைகளின் பண்பும் பயனும் என்பது மேற்கண்ட கிரியை விபரங்களாற் புலனாகின்றது. நாம் ஒவ்வொரு வரும் இக்கிரியைகளுக்குத் தகுதியாகும் நிலையில் நம்மை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுவதன் அவசியத்தை அக்கிரியைகள் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுக்குரிய அடிப்படைத் தகுதி சிவதீட்சையும், சந்தியாவந்தன அநுஷ்டான கிரமமும் இயலுமளவுக்குக் கூடுதலான சமயாசார சுத்தியுமாம்.

மண்முடிக் கிடக்கும் இரும்பைக் காந்தம் வலிக்காது. செழும்பு மண்டிக் கிடக்கும் பாத்திரத்துக்கு மெருகு பூசினாற் பிடிக்காது, மேற்குறிப்பிட்ட சமயாசார சுத்தமில்லாத நிலையில் உயிருக்குச் செய்யும் அபரக்கிரியைகளும் அத்தன்மையனவே ஆகிவிடும்.

எவரெனினும் இறந்தவருக்கு அபரக்கிரியை செய்தேயாக வேண்டும் என்ற கொள்கை, சைவத்தில் நியதியாய் இருக்கிறது. அது சமய சம்பிரதாயமாக மட்டுமல்ல இன்றியமையாத சமயக் கடமையுமாய் இருப்பதால் அதற்குரிய தகுதியை நாமே நாமாக நம்மில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். இறந்தவர்களாகிய நாம் நன்மையடைய வேண்டுமென்று கருதி அருந்தி வருந்தி நமக்காகச் செய்யுங் கிரியைகள் வீண்போதல் கூடாதல்லவா'.

இறந்தவர்களைக் கருதி இக்கிரியைகளைச் செய்வார்க்கும் அதற்கரிய தகுதிப்பாடு இன்றியமையாததே. அவரும் அதற்கேற்ற அடிப்படைத் தகுதியாகிய சிவதீட்சை, சந்தியா வந்தன

அநுஷ்டானம். இயலுமளவு சமயாசாரசுத்தி என்பன உள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

இக்கிரியைகளைச் செய்விக்கும் பொருட்டாக நம்மால் நியமிக்கப்படும் குருக்கள்மாரும், புரோகிதர்களும் கூட அதற்கேற்கு மளவு ஆசாரசீலர்களாயிருக்க வேண்டியதும் அவசியமேயாம். சிவபூசை, அக்கினிகாரியம், வேதபாராயணம் என்ற அநுசரணைகள் உள்ள குருக்கள்மாரும் புரோகிதர்களுமே இதற்குரியவர் ஆவர். மேற்கண்டவாறு, இக்கிரியைகளில் மிகுதியாக இடம்பெறுவது தானம். தானத்துக்கு வரையறைவான ஒரு இலக்கணமுண்டு. உரிய தகுதிவாய்ந்த ஒருவரை வரவழைத்துச் செய்யுங் கொடையே தானமெனப்படும். ஏதும் தேவை கருதிவந்தவருக்குத் தகுதி நோக்காது கொடுப்பது தருமம் எனப்படும். அபரக்கிரியைகளின் போதுந் தருமத்துக்குப் போதிய இடமுண்டு. அது வேறு, இது வேறு. இடபதானம், சோதகும்ப தானம் முதலாகிய தானங்களைச் செய்யும்போது ஏற்பவருடைய தகுதியைக் கண்டிப்பாக அவதானித்தே செய்தல் வேண்டும். உரிய தகுதியுள்ளோர் கிடைக்காத பட்சத்தில் ஒரு தர்ப்பையை வைத்து, ஆசாரியலட்சணம் வாய்ந்த ஒரு நற்புரோகிதராக, அல்லது தாம் பழிபடும் ஒரு ஆலய மூர்த்தியாகப் பாவித்துத் தியானித்துத் தம்மியல்புக்கேற்ற முறையில் வழிபட்டுத் தானத் திரவியங்களை அதன்முன் படைத்து நேர்த்தி செய்து கொண்டு அத்திரவியங்களைக் கோயிலுக்கே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்னும் விதியுமுண்டு. தானம் என்பதைத் தகுதியற்றவர் கையிற் கொடுத்தலே பாபம் என்பர். தகுதியற்றவனுக்குத் தானங் கொடுப்பவர் வனாந்தரங்களிலே மந்திகளாய்ப் பிறந்து அலைவார்கள் எனச் சீவகசிந்தாமணியில் ஒரு கருத்துண்டு. அக்கினிகாரியம் வேதபாராயணமாதியன இல்லார்க்குத் தானங் கொடுப்பவர் நரகத்துன்பத்துக்காளாவர் என்கிறது நாரத பக்தி சூத்திரம். தாம் வருந்தி முயன்று செய்யுந் தானம், தரவேண்டிய பலனை தராமை மட்டுமன்றித் தமக்கே தீங்கும் விளைப்பதெனில், தானங் கொடுக்கப்படுவோரின் தகுதி விஷயத்தில் எவ்வளவு

கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை உணர்தல் நம் கடனாகின்றது.

கொடுக்கப்படும் பொருளளவு மிகச்சிறிதாயினும் அது தக்கவன்கையிற் கொடுக்கப்படுமானால் அது அளவிறந்த பயனைத் தரும் என்பது தமிழ்நீதி.

- கைப்பொருள்

தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறி தாய்ப்போர்த்து விடும்.

- நாலடியார்

இது இங்ஙனமாதல், பிரேதக்கிரியையைக் கொள்ளி வைத்தல் என்றும் அந்தியேஷ்டயைத் தர்ப்பை சுடுதல் என்றும் சிராத்தத்தை அரிசி கொடுத்தல் என்றும் அவற்றின் பெயர் வழக்கை இலகுபடுத்திக் கொள்வது போல, இக்கிரியைகளைச் சர்வமானியமாகவோ சிரத்தைக் குறைவாகவோ நடத்துதல் விரும்பத்தகாததாகும்.

இனி, செத்தவரெல்லாங் சிவலோகஞ் சேர்வாரோ? இவைகள் யார் யாரோ ஏதோதோ சயநல நோக்கமாக வகுத்த சம்பிரதாயங்கள் என்ற அபிப்பிராயமும், சம்பிரதாயத்துக்காக ஏதோ நடந்தாற்சரி என்ற திருப்தியும் ஒரோவோர் கோணங்களில் நிகழ்வதும் ஏதோ உண்மைதான். ஒரே மண்டபத்தில் ஒரே வேளையில் ஒன்பது பத்து அந்தியேஷ்ட ஒருமிக்க நடைபெறும் நிலைக்குரிய காரணங்களில் இதுவுமொன்றாயிருக்கின்றது. இவ்விளக்கம் துர்அதிர்ஷ்டவசமானது.

சிவலோகமடைவதற்கும் உரிய தகுதிப்பாடு ஒன்று உண்டென்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், எல்லோருஞ் சிவலோகஞ் சேர்தலே மனித வாழ்விலட்சியமாம். அன்றியும், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தகுதிப் பிரகாரம் ஒவ்வோர் காலத்தில் சிவலோகம் அடைந்தே தீர்வர் என்பது சைவசித்தாந்த முடிபுமாம். சைவசமய அநுபவ நிலையில் பாவனைக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

கருதப்படும் இலக்கு உண்மையானதெனில் பாவனை உடன் பலன் தராவிடினும் உரிய காலத்திற் பலன்தரும் என்பது சைவக் கொள்கையாகும். சிவோகம் பாவனை செய்பவர் எடுத்த முதலெடுப்பிலேயே சிவமாய் விடுவர் என யாருங் கொள்வதில்லை. எனினும், உயிர் சிவமாதல் நியதமான ஒரு உண்மையாய் இருத்தலை முற்கொண்டு சிவோகம் பாவனை நடைபெறுவது போல்வதே இதுவுமாம்.

ஓரே உயிர் பலதடவை பிறந்து பிறந்து இறக்கலாம். இறக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் அது சிவலோகஞ் சேர்கிறது, சிவலோகஞ் சேர்கிறது என்று அதன் பொருட்டுத் தகுதியான மற்றொருவர் செய்யும் பாவனை ஒவ்வொன்றும் அது மந்திரக் கிரியா பாவனையா யிருத்தலினால் அந்த உயிரின் சிவத்துவப் பேற்றுக்கு உரிய காலத்தில் உதவுதல் தப்பாது. அந்த உயிர் தன்போக்கில் சிவத்துவத்துக்கான நெறியில் முயல்கின்ற குறிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டத்தில், இப்பாவனைகள் அனைத்தும் அதன் பேற்றுக்கு அணை துணையாய் நின்றுதவும் என்பதே அபிப்பிராயமாகும்.

அன்றியும் இறந்த உயிர் தன் மறுபிறப்பிற் போய்க் கொண்டிருக்கும் போதிலும், அங்கு அதற்கு விளையவிருக்கும் சுகபோக நிலைகளுக்கு, இப்பாவனைப் பலன் பெருமளவிற் கைகொடுத்துதவும் என்ற நம்பிக்கையும் சைவ அனுபவத்தில் இடம் பெற்றிருத்தல் அறிதற் பாலதாம்.

உயிரோடிருப்பவர் பற்றிய கடமைகளிலும் பார்க்க இறந்தோர் பற்றிய கடமைகள் சைவத்தில் மிகப் பிரதானமாகக் கருதப்படுவதன் தாற்பரியம் இதுவாகும்.

இறந்த உயிர் ஒன்று,

1. சிவலோகமே சேர்ந்து விடுதல் முடிவான பயன்.
2. இடைப்படும் பிறப்புகளில் சுகபோக நலங்கள் அதிகரிக்கப் பெறுதல் தற்காலிகபயன். இவ்விரண்டுக்கும் உரியது அபரக்கிரியை என்க.

FUNERAL RITES

(Saiva Aparakiriyai)

'Aparam' means 'later', and hence the kiriyai (ritual) performed after the death of a person is known as 'Aparakiriyai'. This consists of several kiriyais from Uthkirandhi Kiriyai to Varuda Sirartham. These kiriyas are performed for those who obtained 'Samaya Dheeksshai'. For others it is done without mantras, but by chanting the Thirumurais. Hence, it is good to obtain the Samaya Deekshai.

Uthkirandhi Kiriyai

On one's deathbed, one should be rid of worldly desires. One should wear the sacred ash, meditate on Lord Siva, and listen to Thevarams and Thiruvasaḡams. Performing 'kodhaanam' (giving a cow as charity) is significant.

After death, the son/relative who obtained Samaya dheekshai should perform the following procedures. He should apply sacred ash and oil (taken from beneath the vilvam tree) on the body of the deceased, and then pours the Ganga theertham into the mouth. The head is then placed on the lap, and the son chants the Sri Panchatchara into the ear and then covers the ear. After this, the body is bathed, dressed, and then placed with the head towards the south. The thumbs are tied together with white cloth as well the two big toes. The body should be covered with a white cloth, and a water vessel should be placed beneath the body. A lighted lamp (kuththu

vilakku) is also kept near the head. The wife, children and relatives should recite Thevarams and Thiruvacakams with devotion.

The stars Avittam, Sadhayam, Poorataadhi, Utharataadhi and Revathi are known as Thanishta Panchami. When one dies on one of these Panchamis, charity should be performed to overcome the dhosham.

Soornatsavam (Kiriya performed in the house)

A temporary pandhal (shed) should be constructed at the courtyard of the deceased. A white sheet is tied under the roof of the pandhal. The pandhal should be, made flat - roof with green coconut palms. Two mondhan (a type of plantain tree) with bunch of green plantains should be tied on either side of the entrance. The floor should be smeared with cow dung, and the mandapam should be divided into three using makolam (rice flour kolam). At the west corner of the mandapam, the Snabhana kumbams (siva kumbam surrounded by eight kumbams) are placed. The eight kumbas represent the following Gods: are placed. Kuberan, Easanan, Indran, Agni, Yaman, Nirudhi, Varunan and Vaayu. A homa kundam (fire pit) should be made at the centre, and a large pestle and mortar is placed on the east side. The 'perris' (a kind of drum) used for perithaadanam is kept to the east of the pestle and mortar. (Nowadays, they use a bell instead of perris).

The pestle and mortar should be decorated with mango leaves, koorcham, kodivastram and garlands. The mortar is filled with arugampul and turmeric powder. Gingelly oil, arappu, lime, abisheka products, and a white cloth

for the deceased should be tied around the pestle and mortar. The karana Agama states that a kumbam should be placed near the mortar and the pasupadha Astradevar should be invoked in it. The Rudra kumbaṁ (earthen pot) to be taken to the crematorium should be kept to the north of the Homa kundam. The punbniyavasana kumbam and panchakavyam should be placed to the south of the snabhana kumbams.

The eldest son performs the rites for the father, and the youngest son for the mother. If there are no sons, then the wife/husband, daughter, brogther, nephew, father, mother, niece, sister, disciple, Guru or a friend can perform the rites respectively. When the performer is anyone but the son, wife or daughter, then they must have performed these rites before to either their father or mother.

The performer has to shave his head, moustache and beard, take a bath, wear kodivastrams (ie. Dhoti and shawl) and then perform the Saiva Anuttanams. The priest gives the performer sacred ash, pavithram (to wear on the right hand ring finger) and upaveedham (ie.poonool, to wear over right shoulder), and then sankalpam is done. The vinayaka pooja and punniyavasana are performed and the panchakavyam is sprinkled to purify the place, and then puffed grains are scattered. The performer should not drink the panchakavyam during this time. The thirumurais are sung during the kiriyas. The priest completes the kiriyas with Anganiyasam, Karaniyasam and Sivayogam, Snabhana kumba pooja and offering the Poorna Aguthi.

The performer scatters puffed grains over the dead body and performs the dheepa pooja. The defiled people will face west and place gingelly oil and arappu on his head, and then the body is bathed. Abishekam is done with rice flour, turmeric powder, milk, curd, tender coconut water, panchakavyam, and kumba water. The scared ash is then smeared on the body, rose water is sprinkled, and mantras are chanted. The garland is adorned on the body, and kumkum and chanthanam are put on the forehead.

After performing the perithaadanam, 81 padamantras are chanted. Then the thirupotchunnam stanas from the thiruvasakiyam is recited while pounding the arugampul and turmeric powder using the pestle and mortar. During this time, the grandchildren surround the body holding a lighted bandham (torch) each. Finally, the Pancha puranam is recited. The chunnam (the pounded arugampul and turmeric) is made to a paste on a betel leaf by adding a little water from the Pasupadha Astradevar Kumbam. This paste is put on the forehead of the deceased as a bindhi, and then smeared over both eyes and sprinkled all over the body. The priest is given dhakshanai, and the yaathrai dhaanam is performed for the upliftment of the soul.

The wife, daughter and female relatives go around the body in an anticlockwise direction and offer vaikarisi (mixture of the rice and grated coconut). The wife and children will worship by showering flowers on the feet. The body is then covered with a cloth, and the bier/coffin is carried feet side in front.

(if the husband dies first, the wife has to remove her Thirumangalyam and place it on the chest of her husband's body. If the wife dies first, the daughter or a female relative touches the body with a Nirainazhi (vessel with paddy and dheepam) and then keeps it in the room. A coconut, betel leaf, areca nut and a nanana are tied on her saree pallu.)

Outside the house, the women go around the bier/coffin three times in an anticlockwise direction. The performer carries the Rudra kumbam and leads the way with his head held low. A relative carries a pot of burning embers, the Sangu (conch) is blown, and the others follow reciting the Thirumurais and throwing puffed grains.

After the body has left the house, the whole house is cleaned and mopped.

At the crematorium when placing the body down, the head should be on the south side. The male relatives and friends offer vaikarisi.

(if the wife is dead, her husband unties the pallu and removes the coconut, betel leaf, areca nut and banana. He then breaks the coconut and then removes her Thirumangalyam.)

The performer carries the Rudra kumbam on his left shoulder and goes round the body three times in an anticlockwise direction. He then places the kumbam near the head of the body and breaks the neck of the kumbam. He offers vaikarisi (wet with the kumba water) with a coin by chanting the Thatpurusha mantra. The bier/coffin is placed over the pyre. The performer then goes

round the body three times, in an anticlockwise direction, carrying the kumbam on the left shoulder and a fire torch in his right hand. The man blowing the Sangu follows him sprinkles the water flowing out over the pyre. Finally, the performer stands on the south side (ie.the head side) facing south, and without looking at the body, he places the fire torch (ie.Kolli) on the pyre and drops the kumbam over his left shoulder. He then walks over to the other side (near the feet), removes the pavithram and upaveetham and thrws them into the fire, does a Namaskaram by bowing his head, and then walks off. (if the sea or a river is nearby, the performer bathes there and then performs Nivapanchali Dharpanam.)

The performer goes home carrying a knife (made of iron) to prevent the evil spirits from following him. At the entrance of his house, he bites neem leaves and spits them, steps on a stone crosses over a pestle (ulakkai), washes his hands and feet, and then goes in and takes a bath.

A picture of the deceased is placed on a small table, and then a lighted lamp, a cup of water, and also tender coconut water are placed before it. A relative brings the meal served on a plate and places it before the picture. The Thirumurais are recited, and then everyone have the meals. The people except those who do not have defilement (thudakku) should not eat. If they do, then they have to observe the defilement (ie they cannot go to the temple) for 31 days. During the 31 days, a lamp is lighted and a pot of water is kept before the picture, and the Thirumarais are recited.

Asthi Sanjayanam (kaadaathu – collecting the ashes)

On the day of cremation, or on the third, fifth, seventh or ninth day, the ashes of the deceased should be collected. When collecting the ashes, if the fire has faded out, it is ignited again, and the Prayachitha homam and Thathuva homam are performed. Then water is poured to put out the fire. Abishekam is performed with abisheka materials from the feet side to the head side. Then the mantras from Sathyosaadam to Panjabrahmam are recited, during which time vibhuthi, chanthanam, kumkum and flowers are put at the following places over the ashes: knee, naval, chest, forehead, and head. The dhoopa dheepa poojas are then performed. The ashes are collected from these five places and put into a pot filled with milk. The mouth of the pot is then covered with a new white cloth and tied.

The remaining ashes are collected separately. The place is then cleared and sprinkled with navāthanyam, water and milk. Naivethyam such as betel leaves, areca nuts, fruits, puffed grains, rotis, and vadais are placed here to passify the evil spirits (boodhas, prethas etc.). The Thirumurais are recited and then the ashes are all released into the river/sea.

Materials to be taken for Asthi

7 rotis (made from rice flour), milk, curd, bucket, knife, plantain leaf, incense sticks, tender coconut, betel leaves and areca nuts, coconut, flowers, earthen pot, navathanyam, vadais (made from black urid dhal), fruits, puffed grains and camphor.

Thanishta Panchami Shanthi

If one dies in the star of Avittam, Sadhayam, Poorataadhi, Utharataadhi or Revathi. 'Shanthi' should be performed to overcome the dhosham.

The panchami shanthi is performed during an auspicious day and star, or on the night of the Andhiyeshti. During this time, a Poorna Kumbam, a pot of water, and a lighted dheepam should be kept in the house for 1,2 or 3 days. A cow is also tied outside. A pumpkin is hung outside the house, and everyone in the house tie a mantra thread on their wrists.

Ettu Chelavu

Neither the Paththathi nor the Agamas state anything about this. It is a kiriyam performed by custom. It is done on the 5th or 7th day of death. All the favourite foods of the deceased are cooked and offered as 'padayal' in front of the picture. The Thirumurais are recited and the dheepa pooja is done. A small quantity of each food is packed and then taken and placed at a street junction. Then meals are served to the close relatives after serving to the poor.

Andhiyeshti (31st day)

Andhiyeshti is the final homam. It is done to remove any faults during the performance of religious Asaram (rites) and Anuttanam (rituals). It is performed as Samaya Andhiyeshti, Vishedha Andhiyeshti or Nirvana Andhiyeshti, depending on the nature of the dheekshai obtained by the deceased.

The Andhieshti is performed at the crematorium on the day of cremation, to those who obtained Vishedha dheekshai, Nirvana dheekshai, and the vegetarians who obtained Samaya dheekshai. For all the others, including the non - vegetarians who obtained Samaya dheekshai, it is performed on the 30th day at either the seashore, riverbank, or near the well.

The defilement is observed for the 30 days. If they are vegetarians, then they can observe the defilement for 16 days.

On the 30th day, after the performer leaves the house, the house should be cleaned and mopped, and everyone takes a bath. The priest then performs punniyavasnam to remove the defilement. At the riverbank/ seashore, the performer performs the following ceremonies.

Nagnadhaanam

Nagnadhaanam is performed to remove the hunger, thirst, and cold of the deceased. Rice and vastrams (dhoti and shawl) are offered to the priest. If the deceased had obtained a higher dheekshai, this should be done on the day of cremation after cremating the body.

Pashana Thaabanam

The method worshipping the Anma (soul) of the deceased in a Pashanam (stone) is known as Pashana thaabanam. The kiriyas done for the stone denotes the removal of hunger, thirst, and also the form of the dead body.

The Rudrabali is performed for Lord Siva. Naivedhyam (food) and pindam (a ball made from rice flour, urid dhal flour, sesame seeds, milk, curd, ghee, honey and banana)

are then offered to the Pashanam. The dhoopa dheepa pooja is done, and the relatives recite the Thirumurais and worship it by offering flowers.

The performer then steps into the river/sea and stands with the water level up to his chest. The musical instruments are played, while his relatives hand over the pindam, kumbam and pashanam to him to be released into the river/sea in that order. He then takes a bath and returns home.

At the entrance of the house. He bites a few neem leaves and spits them. He then touches white sesame seeds, water, dhoopam, cow dung, and soil. After this, he steps on a stone and crosses over a pestle, washes his hands and feet, two women perform aarathi, and then he enters the house.

Nava Sirartham

A noble priest is invited and offered dhaanam for the upliftment of the soul of the deceased. Holy water is obtained from the priest and sprinkled over the Pashanam, in order for the deceased to be relieved from the form of the dead body and attain Liberation.

Sangitha Sirartham

This is performed to remove any faults during the performance of religious Asaram (rites) and Anuttanam (rituals) by those who obtained dheekshai.

Durmaranam prayachitham

Durmaranam is death due to unnatural causes (ie. accident etc). in the case of suicide, the Andhiyeshthi

is performed at the end of either the 3rd or 6th month. In the case of other unnatural deaths, it is performed on the 30th day.

Veetukiriyai (Ceremonies performed at home)

The veetukiriyas are performed the day after Andhieshti, ie. on the 31st day. The hall is cleaned and mopped. Festoons of palm leaves and mango leaves are tied at the entrance. A niraikudam is placed at the entrance. An odd number of priests are invited home to perform the ceremonies. The main priest sits facing north, and the poorna kumbam, lighted lamp, and an idol of Vinayakar (made of turmeric) is also placed there. The priest first performs sankalpam, followed by Vinayakar Pooja, dhoopa dheepa pooja, panchakavya pooja and Varuna Kumba pooja. Then the performer is given the panchakavyam to drink. After this, the following ceremonies are performed.

Anunjai

A plantain leaf, on which 3 dharpais, a pavithram, sesame seeds, thamboolam (betel leaves and areca nuts), upaveedham (poonool) and coins, is placed on the performer worships the priest to allow him to perform the Sirarthams to the deceased. He then turns round three times in an anticlockwise direction.

After this, the priest gives him a dharpai to tuck it in his waist. Then he wears the pavithram on his right ring finger, and the upaveedham over his right shoulder.

Pooja for the Sun

The performer goes outside and looks at the Sun, he sprinkles water, showers flowers, and then turns round three times in a clockwise direction.

Edaba Dhaanam (Charity of a bull)

Edaba (bull) is the form of Dharma. The Edaba is offered to Lord Siva symbolising the surrendering of the benefits of charity obtained by the deceased. When it is not possible to perform the charity of a bull, then an image of a bull is drawn on a tray of rice, and a coconut is placed over it. The performer pulls the tray in all four directions by chanting the appropriate mantras, and then offers it to the priest with dhakshanai.

Ekhothittam

This is the charity given to a priest, considering him as the soul of the deceased. A priest sits facing the west, and he is given these products: gingelly oil, arappu, lime, dhoti, shawl, chanthanam, flowers, rice and vegetables. A plantain leaf is placed before him. A dharpai is placed on the leaf with its tip facing south. The performer faces and keeping his left palm and left knee on the floor, takes the pindam with his right hand, and passing under the left hand places it on the dharpai. Then he gets up and puts chanthanam, kumkum and flowers on the pindam. Betel leaves, areca nut, fruits and a tender coconut are placed nearby. The performer then performs dhoopa dheepa pooja and dharpanam. The pindam is then put into the dharpanam vessel and later offered to a cow, or released into the river/sea.

Pindam – a ball made of rice flour, urid dhal flour, sesame seeds, milk, curd, ghee, honey and banana.

Dharpanam – A dharpai and sesame seeds are placed over the palms of the performers, then the wife/ relative slowly pours water over this and collects them in a vessel.

Then the priest is offered the following things along with dhakshana and sent off.

Pavithram, *poonool*, *kamandalam* (water pot), *uruthiratcham* (*rudraksha*), *paadhukai* (sandals), *dhandam* (walking stick), *Kowbeenam* (loin cloth), *Vibhuthi pai* (a sachet of sacred ash), *Yogapattam* (a kind of cloth), *Kudai* (umbrella), *Kulla* (hat), *Melvastram* (shawl), *wastram* (dhoti), *gold*, *ring*, *Rathinam* (gems), *ghee*, *butter*, *cattle*, *a piece of land*, *food products*, *grains*, *beauty products*.

After the leaves, the place is purified by sprinkling turmeric water. The performer then washes his hands and feet (or takes a bath) and continues with the rest of the kiriyas.

Maasiyam

Maasiyams are the rites performed during the first year of death. It is performed monthly on the same Thithi (lunar day) as that, on which the death occurred. However, you have to perform 15 Maasiyams within that year. Ekhothittam (one of the Maasiyams) is performed on the 31st day, and four other Maasiyams are performed as follows:

Oona Maasiyam:	between the 27 th and 30 th day from death.
Oonathirpatcha Maasiyam:	between the 40 th and 45 day from death.
Oonasaan Maasiyam:	between the 170 th and 180 th day from death.
Oonaapthika Maasiyam:	between 350 th and 355 th day from death.

The other 10 Maasiyams are each performed on the specific Thithis throughout the year. If this is not possible, then all the 15 Maasiyams can be performed together on the 31st day.

Sodha kumba Sirartham

To quench the thirst of the deceased, a vessel filled with water is given as charity to the priest.

Sabindikaranam

Gathering the pindams together is known as Sabindikaranam. The Sabindikaranam is classified into two, namely the 'Parvana vidhaanam' and the Ekhothitta vidhaanam'. The Parvana vidhaanam is performed for the father, mother, father's brother and his wife, grandfather and grandmother. The Ekhothitta vidhaanam is performed for the husband/wife, brother, son, daughter, uncle and aunt. If the grandparents are alive when performing the Sabindikaranam for the father or mother, then the 'Ekhothitta vidhaanam' is done.

Ekhothitta vidhaanam is performed with I pindam for the deceased (Nimitha pindam). Parvana vidhaanam is

performed with 4 pindams (the Nimitha pindam and 3 pidhirvarkam pindams). If the deceased is a male, then the 3 pidhirvarkam pindams are for his father, grandfather and great - grandfather. If the deceased is a female, then they are for her mother, grandmother and great - grandmother.

8 priests are invited home. 2 of them are denoted as Viswadevars (sit facing east). 1 as Adhidhi and another as Appiyakadhar (both also face east). 3 as Pidhirdevars (face North), and 1 as Nimithar (face west). Vessels are placed before each of them. The performer wears a poonool over his left shoulder, fills the vessels before the Viswadevars with paddy, and then worships them. Next, he wears the poonool over his right shoulder, fills the vessels placed before the Pidhirdevars with sesame seeds, and then worships them. After this, poojas are done for the Nimithars and the Adhidhi Appiyakadhars, and then they are offered vastrams (dhoti and shawl), rice, vegetables, and dhakshanai.

Viswadevars:	Nandhidevar and Mahakaalar (devotees of Lord Siva).
Pidhirdevars:	Kandhar (father), Sandar (grandfather) and Ganatheesar (great - grandfather).
Adhidhi:	An unknown person.
Appiyakadhar:	A known person.
Nimithar:	The deceased.

A plantain leaf is placed in front of them with its tip facing south, and then scatters sesame seeds. He then faces the south and places his left palm and left knee on the floor. With his right hand he takes each of the 3 pidhirvarkam pindams, and passing under the left hand he places them on the right dharpai in north to south direction, The Nimitha pindam should be slightly bigger than the pidhirvarkam pindams, and this should be placed the same way onto the left dharpai. Then he gets up and puts chanthanam, kumkum and flowers on the pindams. If the deceased is a male, then the pindams are surrounded by a dhoti, if the deceased is a female, then by a saree. The products such as cooked rice and curries, curd, payasam, milk, tender coconut water, chakkarai pongal (sweet rice), palakarams (sweets), fruits, betel leaves and areca nuts are placed nearby. The dhoopa dheepa pooja is done, and then the relatives put flowers and sprinkle water on the pindams. The Saramakavi (kalvettu) and Thirumurais are recited, and the performer performs dharpanam. The flower on the Nimitha pindam is taken and placed on the pidhirvarkam pindams, which means that the deceased had joined his/her ancestors. then all the 4 pindam are gathered together and placed in the dharpanam vessel. The piindams are then offered to a cow, or released into the river/sea.

Finally, dhakshanai is offered to the priest, and the priest blesses the performer with the chanthanam bindhi and sprinkling akshadai. Then food is consumed with relatives and friends.

Aapthikam / Aatai Thivasam (*first year rites*)

As this is performed at the end of the first year, ie. on the last Thithi of the year, it is known as Aatai Thivasam. The Aparakiriyas performed to the dead are completed with the Aatai Thivasam.

Varuda Sirartham (*Ceremony performed every year*)

Sirartham means the ceremonies performed with sirathai (care). The Sirartham is performed every year on the same Thithi as that, on which the death occurred. While performing Sirartham for the father, four pindams are offered ie. to the father, grandfather, great grandfather, and ancestors respectively. While performing Sirartham for the mother, three pindam are offered ie. to the mother, paternal grandmother, paternal great-grandmother and ancestors respectively.

On the day of Sirartham, it is significant to perform abishekam, archana and lighting a lamp in a temple, and also feeding a cow. During the Sirartham, the Thirumurais are recited to please the ancestors. Churning milk, pounding rice, buying or giving oil and paddy should be avoided on this day.

The flowers and leaves used for Sirarthams

Vilvam, Thulsi, Arugu, Shenbagam, Thamarai (lotus), Punnai, Mullai, Nandhiyavartham, Marikozhundhu, Vettiver, Etti.

The products used for Sirartham

Rice, wheat, paddy, moong dhal, urid dhal, sesame seeds, sugar, jaggery, honey, gingelly oil, cow's milk, curd, ghee, arappu, banana, pepper, cumin seeds, turmeric,

mustard seeds, salt, tamarind, plantain leaf, the trunk of the plantain tree, mango, jackfruit, coconut, tender coconut, bitter-gourd, radish, kekari, cucumber, gooseberry, lime, ginger, dry ginger, spinach, field beans, snake-gourd, nalli kizhangu, sirru kizhangu, seppang kizhangu, seppang thandu, pirandai, mullai leaves, musuttai leaves, karrai leaves, curry leaves, betel leaves, area nuts, cardamom, cloves. Nutmeg and mace.

Maalayam

Maalayam, also known as Mahalayam, means the kiriyas performed for pidhirs.

Those who do not know the Thithi, or forgot, or were unable to perform the Varuda Sirarthams, can perform it either on the New moon day or during the Maalaya Patcham. Maalaya Patcham is the waning period of the moon for Prathamai (day after Full moon day) to Amavaasai (New moon day) in the month of Purattasi. It is done in order to satisfy the ancestors and for the upliftment of their souls.

Adhithi (guests) and pidhir (ancestors) poojas

This is explained in the Vedhas. Hindus give much importance to the hospitality of guests, but nowadays this is not possible. Hence, our ancestors have made an alternative, which is to offer food to the crows. This is known as adhithi and pidhir poojas. People offer food to crows during Thivasams (death anniversaries), and on Saturdays (as crow is the mount of Saturn). If this is followed daily, then they get the benefits of performing adhithi and pidhir poojas, and also the blessings of Saturn.

கண்ணீர் அஞ்சலி

இளவாலை - வயாவிளாள்

திருமதி செல்லம்மா உலகநாதன்

(ஓய்வூதியை நெசவு ஆசிரியர்)

சின்னஞ் சிறிசுகளாய் நாமிருந்த காலத்தே
தந்தை சிவபதம் சேரத் தாய்க்குத் துணையாகித்
தந்தைக்குத் தந்தையாய்த் தலைமைப் பொறுப்பேற்று
அன்புக் கராங்கொண்டு அரவணைத்து வளர்த்தெடுத்து
நீங்களுந் கல்விகற்று எங்களையும் கற்கவைத்து
உங்களைப் போல் எங்களையும் உயர்வாக வாழவைத்த
எங்கள் அக்கா! எங்கள் உறுதுணையே! உத்தமியே.
இறைவன் திருவடியில் இன்பற்று நீ இருக்க
எங்கள் கண்ணீரால் உன்பாதம் கழுவிநாம்
இதய மலர்களினால் அர்ச்சித்தோம் - வாழ்கநீ

இணைபிரியா உடன்பிறப்புகள்

சைவப்புலவர்
சு.செல்லத்துரை குடும்பம்
தெகிவளை
0112-739238

திருமதி செல்வநாயகி
சண்முகலிங்கம் குடும்பம்
இணுவில்
021-2241597

திருமதி செல்வமணி
இராசேந்திரம் குடும்பம்
இளவாலை
0776505146

Dear Appamma

I'm sad that you can't see me growing up & going onto University because I know you would be really proud of me. I remember that you used to send me birthday cards every year for my birthday. I was really looking forward to coming to see you this summer. You were a lovely grandmother, and I hope you rest in peace. Your presence will be missed dearly by me.

Love you appamma.

Lots of love from your granddaughter

-Keshaani Uthayakumaran

கண்ணீர் அஞ்சல்

நீழமதி. செல்லம்மா உலகநாதன்

(ஒய்வுபெற்ற நெசவு ஆசிரியை - வயாவிளான்)

தோற்றம்

17-11-1935

மறைவு

26-04-2013

ஈழத்தில் இளவாலை மண்ணில்
செல்லம்மாவை உதித்தாய் அம்மா!
உறவுகளின் உயர்வுக்கெல்லாம்
உண்மையாய் உழைத்தாய் அம்மா!
செல்லத்துரை உலகநாதருக்கு
இல்லத்தரசி ஆனாய் அம்மா!
வயவை மண்ணில் உதய கிரியை
உயர்வடையச் செய்தாய் அம்மா!

ஐம்பெரும் செல்வங்களைப்
பெற்றெடுத்த தாயே!
வயவை மண் வளர்ச்சிக்கு
வழமாக வழிகாட்டிய அம்மா நீ
நெசவுக் கைத்தொழில் ஆசானாய்
வயவைப் பெண்களின்
வாழ்வுக்காய் பாடுபட்டாய் அம்மா!

ஊருக்கு ஒளிவிளக்காய்
ஊரவர்க்கு செல்லம்மா ஆனாய் அம்மா!
உலகநாதருடன் உறுதுணையாய்
ஊரையே உயர்வடையச் செய்தாய் அம்மா!
ஆதரவு அற்றோருக்கெல்லாம்
அன்பு செலுத்தும் செல்லம்மா!

இன்று உன்னை இழந்து
அழாத்துயரில் உள்ளோம் அம்மா!
உனது ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம் அம்மா!
மறுபிறவி ஒன்று இருந்தால்
மீண்டும் வயவை மண்ணில்
உதித்திடுவாய் தாயே!

வாய்விடாது வயவை மாணவர் சங்கமும் உறவினர்களும்

நன்றி

எங்கள் குடும்பத்தலைவி பிரான்ஸ் நாட்டில் நோயுற்ற போது வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சத்திரசிகிச்சை செய்து கண்ணும் கருத்துமாகப் பராமரித்த டாக்டர்கள் மற்றும் தாதிய உத்தியோகத்தர் களுக்கும்,

இறையடி சேர்ந்த செய்தியறிந்து இறுதிக் கருமங்கள் நடைபெற்ற இடத்துக்கு வந்து ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை செய்தும் அஞ்சலி உரைநிகழ்த்தியும் தொலைபேசிமூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தும் ஆறுதல் தந்தவர்களுக்கும்,

மல்லாகம், கொழும்பு, இளவாலை இல்லங்களிலும் துக்கம் அனுட்டித்தபோது நேரில் வந்தும், தொலைபேசி இணையத்தளம், பத்திரிகைகள் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தும் ஆறுதல் தந்தவர்களுக்கும்,

அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிருத்தியக் கருமங்களுக்குச் சமூகந்தந்து அமரரின் ஆத்மசாந்திக்குப் பிரார்த்தித்தவர்களுக்கும்,

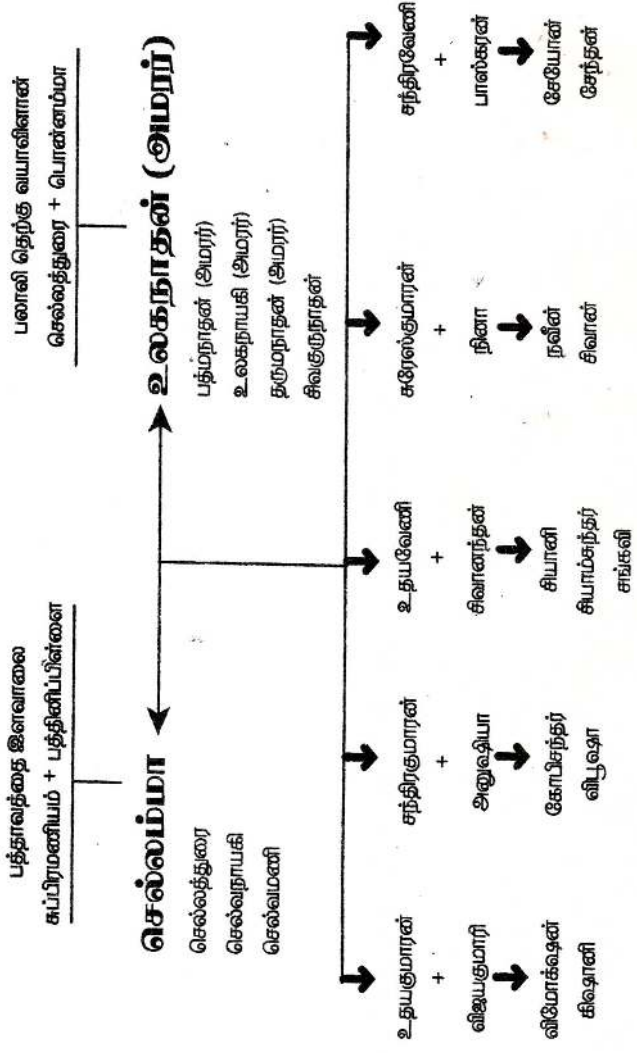
அமரரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தந்த திரு.ஆர்.பரநிருபசிங்கம் அவர்களுக்கும்,

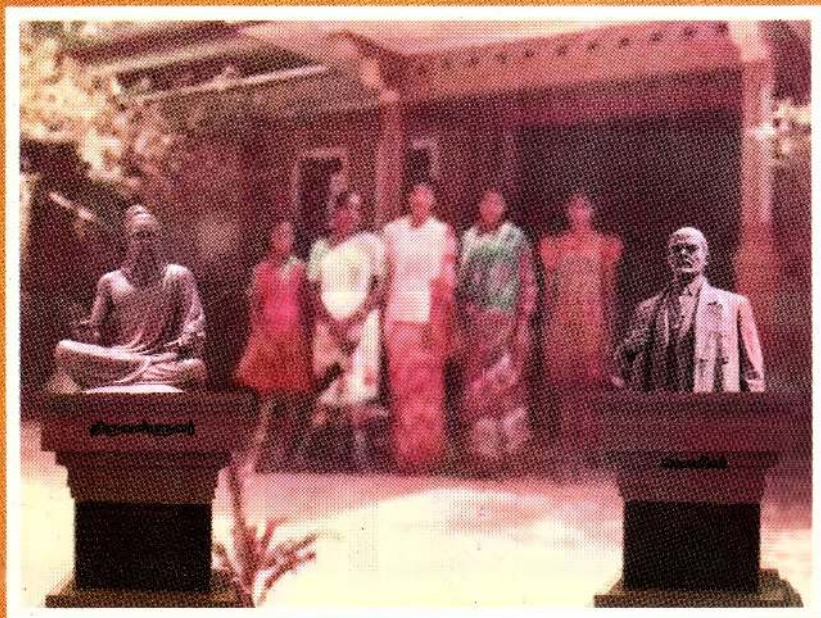
நினைவு நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த கீதாபதிப்பக உரிமையாளர் திரு. வி.இராசேந்திரம் அவர்களுக்கும்,

மற்றும் பல்வேறு வகைகளில் உதவியவர்கள் எல்லோர்க்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

வம்சாவழி

“ உதயகிரி ” பரலி தெற்கு, வயாவிளான்

